

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้บทบาทสมมติ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
พฤษภาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยรัตนนคร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ บทบาทสมมติ” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทิมา ชิมป์สัน)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์)

หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ

พฤษภาคม 2558

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทิมา ชิมป์สัน อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จ สมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎี รุ่งรัตนกุล อาจารย์ประจำภาค ภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นายอดิเรก ทองศรี ครูวิทยฐานะชำนาญการ พิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ นครสวรรค์ Mr. John Praiswater ครูชาวต่างชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม เพชรบูรณ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนประจำระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม เพชรบูรณ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขออุทิศ แต่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

ทัศนีย์ ทองศรี

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ทัศนีย์ ทองศรี
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทิมา ชิมป์สัน
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2557
คำสำคัญ	การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ, ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความสามารถในการพูด, แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชุด English Role Play Conversation 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบค่า t (t-test) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า จากการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวนร้อยละ 100 อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

Title DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING SKILLS OF
MATTAYOM SUKSA FOUR STUDENTS
THROUGH ROLE PLAY

Authors Tassanee Thongsri

Advisor Assistant Professor Jantima Simpson, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.A. in English,
Naresuan University, 2014

Keywords Learning English speaking through the use of Role Play,
Achievement in Speaking Skills, speaking ability, Lesson Plan

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) investigate Matthayomsuksa IV students' English speaking skills ability before and after being taught through the use of role play lessons entitled "English Role play Conversation package"; 2) examine the speaking abilities of Matthayomsuksa IV students by using role play compared to established criteria. The sample group for the study was Matthayomsuksa IV students (Grade 10) who studied in Room number 4/1 during the first semester of the academic year 2013 of Bungsampanwittayakom School, Buengsampan, Phetchabun province, Secondary Educational Service Area Office 40. The samples were selected by the purposive sampling technique. The research instruments included role play lesson plans, pre and post-tests of English speaking ability, and the speaking behavior observation form. The data were analyzed by using the mean scores (\bar{X}), standard deviation (S.D.), percentage and t-test. The results showed that the English speaking skills of the students after being trained was higher than before being trained by the use of the role play lesson plans at the statistically significant level of .05 with 100% of the students passing the speaking criteria at the level of .05.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาของปัญหา	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	สมมติฐานของการวิจัย	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	8
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	28
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	31
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษาค้นคว้า.....	40
ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาความสารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ บทบาทสมมติ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชุด English Role Play Conversation.....	40
ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติเมื่อเทียบกับ เกณฑ์ที่ตั้งไว้.....	41
5 บทสรุป.....	43
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	43
อภิปรายผลการวิจัย.....	43
ข้อเสนอแนะ.....	45
บรรณานุกรม.....	46
ภาคผนวก.....	52
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....	99

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบทีและระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และหลังเรียน	40
2 แสดงระดับค่าเฉลี่ยของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	41
3 แสดงระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์	42
4 แสดงผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ	78
5 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เชี่ยวชาญ ...	79
6 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติของผู้เชี่ยวชาญ	80
7 แสดงผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	82
8 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	84
9 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	85
10 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	86
11 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	87
12 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกต พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 6 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	89
14 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกต พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 7 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	90
15 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกต พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 8 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	91
16 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกต พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 9 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	92
17 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแบบสังเกต พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติแผนที่ 10 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	93
18 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติรายบุคคล ..	95

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

- 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาการใช้บทบาทสมมติต่อการพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ 29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในโลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการแข่งขันและไร้พรมแดน (ปองสิน วิเศษศิริ, 2550) คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลายและเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมากไม่น้อยจากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารกับคนทั่วโลก (เปรมจิต ปิฑ, 2551) เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารการศึกษา ค้นคว้า แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายรวมถึงการประกอบอาชีพการเรียนรู้อาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2553) เดวิส แกรดดอล (Davis Graddol) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษผู้ทำงานวิจัยเรื่อง “English Next (2006)” ให้กับ สถาบันบริติช เคานซิล กล่าวถึงแนวโน้มของภาษาอังกฤษว่า นับจากนี้ไปจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษทั่วโลกจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าจะในอีก 10–15 ปีข้างหน้า ประมาณปี 2015 – 2020 จำนวนผู้เรียนจะเพิ่มสูงสุดถึง 2 พันล้านคน สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในสังคมโลกยุคใหม่ (Graddol, 2006)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจากความสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ทำให้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกลายเป็นที่ต้องการในสังคม (Hismanoglu, 2012) กอปรกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ปี 2555 ที่ให้ความสำคัญแก่ภาษาอังกฤษให้เป็นปีแห่งรณรงค์การพูดภาษาอังกฤษ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) และจากบทสัมภาษณ์รวมถึงนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการในวันเด็กแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2556 เน้นว่าเด็กไทยยังมีปัญหาเรื่องการพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างมากดังนั้น จึงมีนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เด็กสามารถพูดและฟังภาษาอังกฤษได้เพราะเดิมในโรงเรียนจะเริ่มต้นการสอนภาษาอังกฤษจากการอ่านและการเขียนทำให้เด็กไทยไม่สามารถพูดได้แต่หากปรับเป็นเรื่องสอนจากการพูดก่อนจะทำให้เด็กสามารถพูดภาษาอังกฤษได้โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ควรพูดภาษาอังกฤษได้คล่อง (จารึก อະยะวงค์, 2556) จากการที่ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงบรรจุให้เป็นรายวิชาหนึ่งในหลักสูตรภาคบังคับขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง หากแต่ประเทศไทย

ยังคงประสบปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย มีการศึกษาที่รายงานผลว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ (อรรถพล คำเขียน, 2553) จากสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของคนไทยในปัจจุบัน ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะในทักษะการพูด เนื่องมาจากปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะพูดเท่าที่ควร (ปาริชาติ เตชะ, 2553) ครูผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออกและไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถ ใช้ภาษาพูดได้อย่างเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ รวมทั้งระบบการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ได้เน้นการสอบพูด จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในวิชาภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอนในลักษณะภาษาต่างประเทศ นักเรียนแทบไม่มีโอกาสพูดหรือใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (Shumin, 1997) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังไม่มีการส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะการพูดเท่าที่ควร ยังคงเน้นเกี่ยวกับโครงสร้างของภาษามากกว่าการสื่อสารและไม่ได้เน้นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (เกศสุตา ปงลังกา, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสอบประเมินคุณภาพระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งยังคงแสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ยังไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสาระภาษาเพื่อการสื่อสารโดยมีค่าเฉลี่ย 27.09 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน สำหรับผลการเรียนเฉลี่ยกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของช่วงชั้นที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ในปีการศึกษา 2555 ภาคเรียนที่ 1 เท่ากับ 1.82 จากค่าเฉลี่ย 4.00 ภาคเรียนที่ 2 เท่ากับ 1.88 จากค่าเฉลี่ย 4.00 สาเหตุหนึ่งมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่มีการส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะการพูดเท่าที่ควรและไม่ได้เน้นการใช้ภาษาในการใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนมักพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างภาษาและสำนวนต่าง ๆ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ตลอดจนขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม, 2555)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับขั้นพื้นฐาน โดยได้กำหนด 6 นโยบาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และ

ก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยดังต่อไปนี้

1. ให้ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

2. ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร ที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ

3. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลักด้วยหลักสูตรแบบเรียน สื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้ ทั้งตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาและแสดงถึงความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

4. ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อาทิ ขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนในหลักสูตรต่าง ๆ เช่น หลักสูตร English Program, Mini English Program, International Program ซึ่งหลักสูตรนี้เหมาะสำหรับผู้ที่มีความสามารถทางวิชาการสูง, English Bilingual Education ซึ่งหลักสูตรนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และศิลปะ ซึ่งเป็นการศึกษาแบบสองภาษา และเสริมด้วยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และยังจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น ในวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัดและศักยภาพ

5. ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนที่เน้นการสื่อสาร

6. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) จากนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับขั้นพื้นฐานและสมรรถนะของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้

และพัฒนาห้องเรียนโดยเน้นทักษะฟังพูดให้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าวการจัดกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้ดีขึ้นได้แก่การอภิปรายแบบอิสระการแสดงบทบาทสมมติ (Hedge, 2000) ซึ่งสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งตนเอง ผู้อื่นและเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551) จากแนวคิดดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ เพราะกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดที่สนุก ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนและมีโอกาสฝึกพฤติกรรมหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ ให้โอกาสกับนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ (Ladousse, 1997)

บทบาทสมมติ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน (ทีศนา เขมมณี, 2545) นอกจากนี้ในการแสดงบทบาทสมมติผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์สิ่งที่ตนต้องการจะพูด และเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสารด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนไม่วิตกกังวลในการใช้ภาษา และสนองตอบการสนทนาได้อย่างทันท่วงทีโดยไม่เกิดความกลัว เนื่องจากสามารถขอคำชี้แนะจากผู้สอนและเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการสื่อสาร (นันทน์ภัส เบญจนาวัตร, 2547) กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนเกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งตนเอง ผู้อื่นและเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551) กิจกรรมบทบาทสมมติในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ31202) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม โดยเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง และมีความมั่นใจในการแสดงออกด้านภาษาอังกฤษต่อไป เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสามารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชุด English Role Play Conversation
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีขอบเขตของการศึกษาดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 ห้อง มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 300 คน โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2556
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 นักเรียนรวมทั้งสิ้น 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้รายงานได้นำเนื้อหาจากการวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) ชุด English Role Play Conversation จำนวน 10 แผน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Spelling and Numbers
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Countries and Languages
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Locations
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Actions
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Occupations
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Free Time and Entertainment
7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Possessions
8. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 Buying Things
9. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 The Past
10. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 Future "going to"

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าจำนวนร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ หมายถึง เทคนิคการสอนที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทในสถานการณ์ที่สมมติขึ้น นั่นคือ แสดงบทบาทที่กำหนดให้ตามหัวข้อในบทเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลการเรียนรู้ในรูปของคะแนนของนักเรียนในการพูดบทสนทนาโดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม จำนวน 10 แผน

ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการพูดของนักเรียน วัดโดยใช้แบบสังเกตแบบประมาณค่า ซึ่งมีการประเมิน 2 ด้าน คือ

1. การประเมินจากการปฏิบัติ ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้
 - 1.1 สามารถอ่านและหาประสบการณ์จากสื่อที่หลากหลาย
 - 1.2 สามารถจับประเด็นสำคัญ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นเรื่องที่อ่าน
 - 1.3 สามารถเปรียบเทียบแง่มุมต่างๆ เช่น ข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์ โทษ ความเหมาะสม ไม่เหมาะสม

- 1.4 สามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน โดยมีเหตุผลประกอบ
- 1.5 สามารถถ่ายทอดความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่อ่าน
2. การประเมินพฤติกรรมในชั้นเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 ด้านความตั้งใจ
 - 2.2 การซักถาม
 - 2.3 การตอบคำถาม
 - 2.4 การทำงานทันเวลา
 - 2.5 การมีส่วนร่วม
 - 2.6 การนำเสนอผลงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้รายงานได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 1.2 ความหมายของการพูด
- 1.3 ความสำคัญของทักษะการพูด
- 1.4 เทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 1.5 ขั้นตอนและแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด
- 1.6 กระบวนการที่ช่วยในการพัฒนาการพูด
- 1.7 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 1.8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.9 การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 งานวิจัยในประเทศ
- 2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 สาระดังนี้ (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 221-243)

สาระการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 ความหมายของการพูด

Berns and Joyce (อ้างอิงใน รุจจิพร บัวแก้ว, 2549, หน้า 36) ให้คำจำกัดความว่าการพูดเป็นกระบวนการสร้าง และสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งสาร การรับสาร และวิธีการในการสื่อสารข้อมูล รูปแบบของความหมายขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์สิ่งแวดล้อม และจุดประสงค์ของการพูด

Widdowson (1983, pp. 59-60) กล่าวว่า การพูดเป็นได้ทั้งการกระทำ หรือผลิตและการส่งสาร ในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้อวัยวะในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ท่าทางการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อในส่วนต่างๆ ของใบหน้าและร่างกาย กล่าวคือการพูดที่ออกเสียงเป็นการสื่อความหมายโดยผ่าน

อวัยวะในการรับสารคือ หู ส่วยการพูดที่ไม่ออกเสียงสามารถสื่อความหมายผ่านทางสายตาให้เป็น ที่เข้าใจได้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2545, หน้า 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อมูล ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็น ทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็น มากเพราะผู้พูดได้สามารถฟังผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ และจะช่วยในการอ่าน การเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และเกิดการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่ เกิดจากการเข้าใจและจดจำ

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสาร ทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสน เนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้ เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

Celec-Murcia and Olshtain (2000) ให้ความหมายของการพูดไว้ดังนี้ คือ การปฏิสัมพันธ์ ที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมายทางความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ลักษณะนิสัย และแลกเปลี่ยน ข้อมูลของตนแก่ผู้ฟังในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผู้พูดมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและแปล ความหมายได้ถูกต้อง

จากความหมายของการพูดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การสื่อความหมายถ่ายทอดความคิด การแลกเปลี่ยนข่าวสารโดยใช้ภาษาและกริยาท่าทาง ตลอดจนน้ำเสียง สีหน้าแววตา เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความรู้และความคิด เพื่อให้เกิด ความเข้าใจระหว่างกันและต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด ความรู้สึก และความคาดหวังซึ่งกันและกัน

1.3 ความสำคัญของทักษะการพูด

การพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้น ให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญ คือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ ความถูกต้องในเรื่องที่เกี่ยวกับ รูปแบบ เสียง และความหมาย ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็น กิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มี ประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด (กุศยา แสงเดช, 2548)

การพูดเป็นการกระทำเพื่อสื่อสาร ในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นการสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้อวัยวะในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ท่าทาง การเคลื่อนไหว การแสดงออกทางใบหน้าและร่างกายผ่านอวัยวะในการรับสารคือ หู ส่วนการพูดที่ไม่ออกเสียงสามารถสื่อความหมายผ่านทางสายตาให้เป็นที่เข้าใจได้ (Widdowson, 1983)

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การพูดเป็นทักษะที่จำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้และพูดเป็นทำให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ง่ายขึ้น และการพูดนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน

1.4 เทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาเพื่อให้ได้ผลดีจะเน้นในด้านการสอนพูดก่อน (สุมิตรา อังควัฒนกุล, 2544) เพราะการพูดเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออก เพื่อแสดงพฤติกรรมโต้ตอบกับผู้อื่นหรือสถานการณ์อื่น หรือใช้ถ้อยคำเพื่อโน้มน้าวผู้อื่นให้คล้อยตามตนเอง การพูดเป็นเครื่องมือของคนในการใช้ภาษา ดังที่มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

Finocchiaro and Brumfit (1983, p. 141) ได้เสนอเทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. ให้ตอบคำถามซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียนโดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ตามกำหนดหัวข้อให้
7. จัดกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาทิ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมุติ

อโณทัย กมุทชาติ (2551, หน้า 1-2) ได้เสนอเทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ดังนี้

1. การฝึกพูดระดับกลไก (mechanical drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่กำหนดให้ ในหลายลักษณะ เช่น

- 1.1 พูดเปลี่ยนคำศัพท์ในประโยค (multiple substitution drill)
- 1.2 พูดตั้งคำถามจากสถานการณ์ในประโยคบอกเล่า (transformation drill)
- 1.3 พูดถามตอบตามรูปแบบของประโยคที่กำหนดให้ (yes/ no question-answer drill)
- 1.4 พูดสร้างประโยคต่อเติมจากประโยคที่กำหนดให้ (sentence building)
- 1.5 พูดคำศัพท์ สำนวนในประโยคที่ถูกลบไปที่ละส่วน (rub out and remember)
- 1.6 พูดเรียงประโยคจากบทสนทนา (ordering dialogues)
- 1.7 พูดทายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในบทสนทนา (predicting dialogues)
- 1.8 พูดต่อเติมส่วนที่หายไปจากประโยค (completing sentences)
- 1.9 พูดให้เพื่อนเขียนตามคำบอก (split dictation) ฯลฯ

2. การฝึกพูดอย่างมีความหมาย (meaningful drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่เน้น ความหมายมากขึ้น มีหลายลักษณะ เช่น

- 2.1 พูดสร้างประโยคเปรียบเทียบโดยใช้รูปภาพ
- 2.2 พูดสร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้
- 2.3 พูดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน ฯลฯ

3. การฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร (communicative drills) เป็นการฝึกเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างคำตอบจากจินตนาการ เช่น

- 3.1 พูดประโยคตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (situation)
- 3.2 พูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ (imaginary situation)
- 3.3 พูดบรรยายภาพ หรือสถานการณ์แล้วให้เพื่อนวาดภาพตามที่พูด (describe and draw)

ดังนั้นสรุปได้ว่า การสอนทักษะพูดโดยใช้กิจกรรมที่นำเสนอข้างต้น จะช่วยสร้างเสริม คุณภาพทักษะการพูดของผู้เรียนให้พัฒนาขึ้น โดยเริ่มจากฝึกตามตัวแบบ ที่กำหนดให้ และฝึกตาม ตัวแบบที่เน้นความหมายมากขึ้นและท้ายสุดฝึกเพื่อการสื่อสาร

1.5 ขั้นตอนและแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด

ขั้นตอนและแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดมีดังนี้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล,

1. ขึ้นบอกว่าวัตถุประสงค์ผู้สอนต้องบอกผู้เรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และผลที่คาดว่าจะได้รับหลังการเรียนรู้
2. ขึ้นเสนอเนื้อหาการเสนอเนื้อหาควรจะเป็นอยู่ในรูปบริบทผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษาความหมายของข้อความที่จะพูดซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่ถูก สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขึ้นการฝึกและการถ่ายโอนการฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูดซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะกับนักเรียนแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

1.6 กระบวนการที่ช่วยในการพัฒนาการพูด

ทักษะพูดเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจและรับทราบ ดังนั้นทักษะพูดจึงต้องอาศัยกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาได้อย่างดีดังที่ Harmer (2546) กล่าวไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมการพูดนั้นมี

เหตุผลจำเป็นอยู่ 3 ประการ ที่จะต้องสนับสนุนและกระตุ้นให้นักเรียนได้รับความรู้ทางภาษาใด ๆ ที่เขาสามารถใช้ได้ดี คือ

1. การฝึกซ้อม (rehearsal) การให้นักเรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อย่างอิสระ เท่ากับเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการพูดจริงนอกห้องเรียน การเล่นเกมบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกซ้อมสถานการณ์จริงในห้องเรียนด้วยความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนค่อย ๆ เกิดความเข้าใจ ว่าการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศจริง ๆ เป็นอย่างไร

2. การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) กิจกรรมการพูดเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาทั้งหมดที่ผู้เรียน จะให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ทั้งครูและนักเรียน ครูจะมีโอกาสเห็นว่า นักเรียนทำได้ดีแค่ไหน และผู้เรียนมีปัญหาอะไรบ้างด้านภาษา ผู้เรียนเองก็จะมีโอกาสเห็นว่าการพูดบางอย่างง่ายเพียงใด จะต้องทำอะไรบ้างเพื่อปรับปรุงการพูดให้ดีขึ้น กิจกรรมการพูดจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจและพอใจขึ้นอีกมาก และจะช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจศึกษาต่ออีกเรื่อย ๆ หากมีครูคอยเอาใจใส่ช่วยชี้แนะ

3. การทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากมีส่วนร่วม (engagement) กิจกรรมการพูดที่ดี ควรจะสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้มาก หากทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และหากครูจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ด้วยความเข้าใจ ผู้เรียนจะได้รับความพึงพอใจอย่างมากจากกิจกรรมการพูดหลาย ๆ อย่าง เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา เป็นต้น

สรุปได้ว่า กระบวนการที่ช่วยในการพัฒนาการพูดมีพื้นฐาน 3 ประการ คือ การฝึกซ้อม (rehearsal) การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) และการทำให้ผู้เรียนสนใจ และอยากมีส่วนร่วม (engagement) จึงช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะพูดได้อย่างดียิ่งขึ้น

1.7 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546, หน้า 15) กล่าวถึงการประเมินผลการพูด มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือพูดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

วาลีต์ท์ (1977 อ้างอิงในละเอียด จุฑานันท์, 2541, หน้า 181-184) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะพูดในชั้นสื่อสารไว้ 2 ลักษณะคือ การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้ โดยการให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพเป็นสื่อ การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางและให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้นอาจจะให้

ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้อ่านบทและคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้อ่านบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจับบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการพูดแบบอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและการสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

ฟินอคคิโอ (Finochiaro, 1983, pp. 139-143) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้ว่าให้พูดประโยคสั้น ๆ ตามแบบให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ ให้อ่านบรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพที่กำหนด ให้อ่านบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้และให้นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การประเมินผลการพูดจะต้องพิจารณาเลือกวิธีการทดสอบให้เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดประสงค์ของการประเมิน จากการศึกษาครั้งนี้ในการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้น ให้ผู้เรียนพูดตามแบบ หรือสิ่งที่ครูกำหนดให้ก่อน เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกประสบการณ์การเรียนรู้และมีทักษะเพิ่มขึ้น จึงให้ผู้เรียนได้พูดสื่อสารตามสถานการณ์จริง

1.8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.8.1 ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มีนักการศึกษาและหน่วยงานให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องทำการสอน ตลอดจนภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์ การสอน การวัดและการประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนการสอนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งถ้ากล่าวอีกนัยหนึ่ง แผนการสอน คือ การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า หรือ คือการบันทึกการสอนตามปกติตนเอง (กรมวิชาการ, 2545)

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งโดยกำหนดสาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อ ตลอดจนการวัดผลและการประเมินผล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าเป็นแผนงานหรือโครงการที่ครูผู้สอนได้เตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ปฏิบัติการเรียนรู้ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยใช้เป็นเครื่องมือสำหรับจัดการเรียนรู้เพื่อนำผู้เรียนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า, 2545)

ดังนั้นสรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ การวางแผนการจัดกิจกรรมเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และวิธีวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน

1.8.2 ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นกุญแจดอกสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งสรุปความไว้ ดังนี้ (สุพล วงสินธ์, 2536)

- 1) ทำให้เกิดการวางแผนวิธีเรียนที่ดี ผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
- 2) ช่วยให้ครูมีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้ามีความมั่นใจในการสอน
- 3) ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในด้านของหลักสูตร วิธีสอนการวัดผลและประเมินผล
- 4) เป็นคู่มือสำหรับผู้มาสอนแทน
- 5) เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาศึกษา
- 6) เป็นผลงานทางวิชาการแสดงความชำนาญความเชี่ยวชาญของผู้ทำ

1.8.3 ประโยชน์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ถ้าครูได้ทำแผนการสอนและใช้แผนการสอนที่จัดทำขึ้น เพื่อนำไปใช้สอนในคราวต่อไป แผนการสอนดังกล่าวจะเกิดประโยชน์ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 134)

- 1) ครูรู้วัตถุประสงค์ของการสอน
- 2) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความมั่นใจ
- 3) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 4) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ
- 5) ถ้าครูประจำชั้นไม่ได้สอน ครูที่มาทำการสอนแทนสามารถสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

1.8.4 รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีองค์ประกอบดังนี้ (ลำลี รัชสุทธิ และคณะ, 2541)

- 1) สาระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) เนื้อหา
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) สื่อการเรียนการสอน
- 6) การวัดและประเมินผลการเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่คงทน แม่นยำ เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะของตนเองตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเองทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเองได้ทันทีซึ่งแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะช่วยลดภาระการสอนของครู

1.9 การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจได้ด้วยตนเอง โดยเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เป็นอีกวิธีสอนหนึ่งที่จะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ให้ผู้เรียนได้แสดงออก ทั้งทางด้านความคิดและท่าทางการแสดง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน

1.9.1 ความหมายของการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ

การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ หมายถึง การสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นมาที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงบทบาทสมมตินั้น ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางด้านความรู้ ความคิด ที่คิดว่าตนควรจะเป็น

การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องแสดงบทบาทต่าง ๆ กัน เช่น เป็นพนักงานโรงแรม เป็นแขกของโรงแรมเป็นหัวหน้าพนักงาน เป็นผู้จัดการ ฯลฯ ในการแสดงบทบาท นักเรียนจะแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่เขียนเสร็จแล้ว ใช้ภาษาพูดตามบทนั้น หรือบทที่ย่อสั้น ๆ หรืออาจใช้ภาษาที่ตัวเองคิดเอง แต่เรื่องราวทั้งหมด และบัตรที่กำหนดบทบาทที่นักเรียนจะต้องแสดง ซึ่งในบัตรนี้อาจมี ตัวอย่างประโยคที่แนะนำให้นักเรียนทราบว่าควรพูดอะไรและพูดอย่างไรด้วย (Sturtridge, 1977)

การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่อง ปัญหาต่าง ๆ หรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนได้เตรียมการล่วงหน้า แล้วจึงแสดงบทบาทตามที่สมมติขึ้นมาอันเป็นแนวทางที่สามารถนำไปแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะประสบในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ผู้เรียนก็สามารถแสดงบทบาทในชั้นเรียน โดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า (กรมวิชาการ, 2543)

ดังนั้นสรุปได้ว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์หรือกำหนดหัวข้อเรื่องให้คล้ายสภาพความเป็นจริงและให้นักเรียนเป็นผู้แสดงบทบาทสมมตินั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านความรู้และความคิดของตนเอง

1.9.2 รูปแบบการเรียนการสอนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ

รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing Model) พัฒนาขึ้นโดยแชฟเทล (Shafteel) ซึ่งให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลซึ่งสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองได้จากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและความรู้สึกนึกคิดและค่านิยมต่าง ๆ ของบุคคลก็เป็นผลมาจากการที่บุคคลมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบข้าง และได้สัมผัสไว้ภายในลึก ๆ โดยที่บุคคลอาจไม่รู้ตัวเลยก็ได้ การสวมบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่ช่วยให้บุคคลได้แสดงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ที่อยู่ภายในออกมา ทำให้สิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่เปิดเผยออกมา และนำมาศึกษาทำความเข้าใจกันได้ ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เกิดความเข้าใจในตนเอง ในขณะเดียวกันการที่บุคคลสวมบทบาทของผู้อื่น ก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความคิด ค่านิยม และพฤติกรรมของผู้อื่นได้เช่นเดียวกัน (ทีศนา แซมณี, 2545)

1.9.3 จุดมุ่งหมายของการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ

คือ มุ่งฝึกการทำงานร่วมกัน กล้าคิด กล้าแสดงออกในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ลดความตึงเครียด เพราะเป็นการสอนที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด (สุพิน บุญชูวงศ์, 2544, หน้า 67)

1.9.4 ลักษณะของการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ

ลักษณะของการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2550, หน้า 160-161) แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การแสดงบทบาทสมมติแบบละคร เป็นการแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่มีอยู่แล้ว ผู้แสดงจะได้ทราบเรื่องราวทั้งหมด แต่จะไม่ได้รับบทที่กำหนดให้แสดงตามอย่างละเอียด ผู้แสดงจะต้องแสดงออกตามความคิดของตน และดำเนินเรื่องไปตามท้องเรื่องที่กำหนดไว้แล้วซึ่งมีลักษณะเหมือนละคร

2. การแสดงบทบาทสมมติแบบแก้ปัญหา เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนได้รับทราบสถานการณ์หรือเรื่องราวแต่เพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น ซึ่งมักเป็นสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือมีความขัดแย้งแฝงอยู่ ผู้แสดงบทบาทจะใช้ความคิดของตนในการแสดงออก และแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเสรี

1.9.5 ประเภทของการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ

อินทรีรา บุญยาทร (2542, หน้า 98) กล่าวว่าการสอนแบบบทบาทสมมติแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ผู้แสดงจะต้องแสดงบทบาทของคนอื่นตามที่ถูกกำหนด โดยละทิ้งแบบแผนพฤติกรรมของตนเอง เช่น แสดงบทบาทของผู้มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองเป็นบุคคลสมมติ เช่น สมมติว่าเป็นชาวนา เป็นครู เป็นนายอำเภอ เป็นพ่อค้า ฯลฯ ผู้แสดงจะต้องพูด คิด ประพฤติ มีความรู้สึกเหมือนกับบุคคลที่สวมบทบาทนั้น ๆ
2. ผู้แสดงจะยังคงรักษาบทบาทและแบบแผนพฤติกรรมของตนเอง แต่กำหนดสถานการณ์ที่อาจพบในอนาคต เช่น การสมัครงาน การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง การเป็นผู้แนะนำให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ฯลฯ บทบาทสมมติประเภทนี้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกฝนทักษะเฉพาะอย่าง เช่น การแนะนำ การสัมภาษณ์ การสอน การจูงใจ

1.9.6 องค์ประกอบของการสอนแบบบทบาทสมมติ

ทิตินา แคมมณี (2550, หน้า 358) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญ ของการสอนแบบบทบาทสมมติไว้ดังนี้

1. มีผู้สอนและผู้เรียน
2. มีสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ
3. มีการแสดงบทบาทสมมติ
4. มีการอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง และสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ
5. มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.9.7 ขั้นตอนของการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ

ทิตินา แคมมณี (2550, หน้า 358-359) อธิบายขั้นตอนสำคัญของการสอนการแสดงบทบาทสมมติไว้ดังนี้

1. ผู้สอน / ผู้เรียน นำเสนอสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ
2. ผู้สอน / ผู้เรียนเลือกผู้แสดงบทบาท

3. ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์
4. ผู้เรียนแสดงบทบาท และสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก
5. ผู้สอนและผู้เรียน อภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง

6. ผู้สอนและผู้เรียนสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ

7. ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

สุวิทย์ มูลคำ และ อรรถชัย มูลคำ (2545) อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ

ผู้สอนควรกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน สร้างสถานการณ์และกำหนดบทบาทสมมติซึ่งบทบาทสมมติที่ใช้ประกอบการเรียนอยู่ในปัจจุบันนี้แยกออกเป็น 3 วิธีดังนี้

1.1 การแสดงบทบาทสมมติแบบไม่มีบทเตรียมไว้ ซึ่งผู้แสดงไม่จำเป็นต้องฝึกซ้อมก่อนที่จะแสดง เมื่อเรียนถึงเรื่องใดก็แสดงได้ทันทีโดยแสดงไปตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง เช่น เป็นครู ทหาร หรือบุคคลสำคัญต่าง ๆ ในชุมชน เป็นต้น

1.2 การแสดงบทบาทสมมติแบบเตรียมบทไว้พร้อม ผู้สอนจะต้องเตรียมบทไว้ล่วงหน้าบอกความคิดรวบยอดและบทบาทให้ผู้แสดงทราบ ซึ่งผู้แสดงอาจแสดงตามบทที่กำหนดบ้างหรือคิดบทบาทขึ้นเองตามความคิด ความพอใจของตนแต่ต้องตรงกับเนื้อหาที่กำหนดให้

1.3 การแสดงบทบาทสมมติแบบแสดงละคร ผู้สอนกำหนดบทบาทไว้แล้วผู้แสดงจะต้องฝึกซ้อมแสดงและพูดตามบทที่ผู้สอนกำหนดขึ้น

2. ขั้นเริ่มบทเรียน

ควรกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้คิดและอยากติดตามเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น

2.1 การเชื่อมโยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน

2.2 การเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับในอดีต

2.3 การเล่าเรื่องราวหรือสถานการณ์สมมติที่เตรียมมาแล้วและทิ้งท้าย

ด้วยปัญหา

2.4 การชี้แจงให้เห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมแสดงและร่วมกันคิด

แก้ปัญหา

2.5 การใช้คำถามนำซึ่งเป็นคำถามหลักในประเด็นที่ต้องการกระตุ้นให้เกิดการคิด

3. ชั้นเลือกผู้แสดง

การเลือกผู้แสดงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน และควรให้โอกาสผู้เรียนอาสาสมัครแสดงบทบาทด้วยความเต็มใจ เมื่อเลือกผู้แสดงครบถ้วนโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งแล้ว ควรให้เวลาในการเตรียมการแสดงและการฝึกซ้อมพอสมควร เช่น

3.1 เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะเหมาะสมกับบทบาท เพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างราบรื่นตามวัตถุประสงค์

3.2 เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะตรงข้ามกับบทบาทที่กำหนดให้ เพื่อให้ผู้เรียนคนนั้นได้รับประสบการณ์ใหม่ เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากตน

3.3 เลือกผู้แสดงจากอาสาสมัครหรือความสมัครใจที่ผู้แสดงแต่ละคนสนใจ

3.4 เลือกผู้แสดงแบบจำเพาะเจาะจง เพื่อให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ได้ ข้อคิดจากบทบาทที่ได้รับ

4. ชั้นกำหนดตัวผู้สังเกตการณ์หรือผู้ชม

ผู้สอนควรซ้อมความเข้าใจกับผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ว่า การแสดงบทบาทสมมุติที่จัดขึ้นนี้มีได้มุ่งนำเสนอเพื่อความสนุกสนาน ความบันเทิงแต่ที่จริงแล้วจุดประสงค์ที่สำคัญมุ่งให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้แสดงและผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ ดังนั้นผู้ชมควรสังเกตและมีแบบบันทึกการสังเกต เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูลต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน

5. ชั้นแสดง

การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการแสดง ควรใช้เศษวัสดุโดยการนำซ้ำ (Reuse) การหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) หรือซ่อมแซม (Recycle) เพื่อเป็นการประหยัดและปลูกจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า จัดเป็นฉาก การแสดงให้ดูสมจริงสมจัง เมื่อทุกฝ่ายพร้อมแล้วให้เริ่มการแสดงตามเวลาที่กำหนด ผู้แสดงควรดูแลกำกับการแสดงอย่างใกล้ชิด ไม่ควรให้ใช้เวลายืดเยื้อมากเกินไปหรือแสดงออกนอกเรื่องหรืออววนไปมาจนผู้ชมเกิดความรำคาญหรือความสับสนไม่สามารถจับประเด็นตามที่ต้องการได้

6. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง

ชั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เทคนิคที่จำเป็นคือการสัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้แสดงและการจดบันทึก ต่อจากนั้นจึงสัมภาษณ์ผู้ชม/ผู้สังเกตการณ์ต่าง ๆ จากข้อมูลที่บันทึกไว้ เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นประเด็นในการอภิปรายสะท้อนความคิดเห็นและสรุปประเด็นสำคัญในการเรียนรู้

ผู้สอนต้องระมัดระวังในการคุมประเด็นการอภิปราย โดยเน้นให้ผู้ร่วมอภิปรายทุกคนให้ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติว่า บทบาทที่ผู้แสดงแสดงออกมานั้นเป็นเครื่องมือในการดึงความรู้สึกนึกคิด การรับรู้ เจตคติหรืออคติต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของผู้แสดงแต่ละคนออกมาเพื่อเป็นข้อมูลในการเรียนรู้ ดังนั้นการอภิปรายจึงควรมุ่งเน้นเฉพาะพฤติกรรมที่ผู้สวมบทบาทแสดงออกมา ตลอดจนสะท้อนความรู้สึกของผู้สวมบทบาทที่แสดงตามบทบาทนั้น ๆ เช่น มีพฤติกรรมอะไรบ้างที่น่าสนใจ ทำไมจึงแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น พฤติกรรมนั้น ๆ จะก่อให้เกิดผลอะไรบ้าง เป็นต้น ประเด็นสำคัญผู้ร่วมอภิปรายไม่ควรมุ่งประเด็นไปวิจารณ์การแสดงรายบุคคล เช่น แสดงได้ดี ไม่ดีเพียงไร เหมาะสมกับบทบาทหรือไม่ การแต่งกายถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ รูปร่างหน้าตาดี ไม่ดีเพียงไร เพราะนอกจากจะทำให้ผู้แสดงที่ตั้งใจแสดงตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายถูกวิพากษ์วิจารณ์จนเสียความรู้สึกแล้วยังรู้สึกผิดวัตถุประสงค์ เรียกว่า อภิปรายไม่ตรงประเด็นนั่นเอง

7. ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

เมื่อได้วิเคราะห์และอภิปรายผลของการแสดงแล้ว ผู้สอนจะเป็นผู้ริเริ่มและจูงใจให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดแนวคิดกว้างขวางขึ้น โดยให้ข้อคิดว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้พบเห็นมานั้น เป็นสิ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบนพื้นฐานความเป็นจริงในชีวิตที่ทั้งนั้นแล้ว ให้ผู้เรียนช่วยกันกำหนดกรอบแนวคิดของเรื่อง สรุปประเด็นให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการแสดงที่กำหนดไว้

ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้อื่น รวมทั้งมีความเข้าใจในตนเองมากขึ้น

1.9.8 การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ

1.9.8.1 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบ ทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็น

ผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด (สมพร เชื้อพันธ์, 2547)

Hughes (1996, p. 22) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดว่าแบบทดสอบควรออกแบบเพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง เนื้อหาที่ใช้ควรเป็นเนื้อหาที่ปรากฏทั่วไปในชีวิตจริง หรือใกล้เคียงของจริงที่สุด ซึ่งวิธีการวัดแบบภาพรวมเป็นแบบวัดที่ได้รับการยอมรับว่ามีความเที่ยงตรงมากที่สุด การวัดแบบนี้ประกอบไปด้วยเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาให้คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการพูดให้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียนเน้นความแม่นยำและความคล่องแคล่วในการสื่อสาร (กุลกันยา สิมารักษ์, 2545 อ้างอิงในปาริชาติ เตชะ, 2553)

1.9.8.2 การวัดและประเมินผลการพูด

การวัดและประเมินผลการพูดนั้น Finocchiaro and Sango (1983, pp. 139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถทางการพูดไว้ดังต่อไปนี้

- 1) พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอน หรือ ตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
- 2) ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
- 3) ให้บรรยายวัตถุ วัตถุที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจพูดถึงข้อมูลอื่นๆของวัตถุ แต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร และสามารถบรรยายภาพบุคคล สถานที่ หรือ สิ่งของอื่น ๆ ได้
- 4) ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ
- 5) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการกำหนดไว้หลายหัวข้อ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อได้ตามที่ต้องการ
- 6) ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยให้หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์แล้วทำการจดบันทึกไว้

การทดสอบความสามารถด้านการพูดนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้วาที หรือ การแสดงบทบาทสมมติ จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ จากวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน สำหรับการศึกษาคำนี้ ผู้ศึกษาเลือกทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ

1.9.8.3 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติต้องคำนึงถึงองค์ประกอบความสามารถด้านการพูด เพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น การพูด การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี โดยสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ขั้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ใช้องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น มาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินวัดความสามารถ โดยแบ่งเป็นระดับ ดังเช่น

Clark (1972) กล่าวถึง ระบบการให้คะแนนวัดความสามารถ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ เริ่มจากระดับที่ 1 จนถึงระดับที่ 4 โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 ยังพูดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยมาก และฟังไม่เข้าใจ

ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้องพูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก แต่ใช้ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่าง

เหมาะสม

ระดับที่ 4 สื่อความหมายได้ และใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับ

สถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาด

เล็กน้อย

ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง

ทางภาษา

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่ต่อเนื่อง โต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่

ระดับที่ 3 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ มีความคล่องแคล่ว

ต่อเนื่องในการสนทนา หยุดได้ถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

Harris (1990, p. 84) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด โดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนน 5 อย่างคือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเข้าใจ โดยแต่ละเกณฑ์มีการประเมินผล 5 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 มีปัญหาทางการออกเสียงมาก จึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูด ได้เลย

ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมาก ยากแก่การทำความเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ

ระดับที่ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจได้ มีการออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง

ระดับที่ 4 ผู้พูดออกเสียงได้ดี แต่ก็มีปัญหาในการออกเสียงอยู่บ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดีเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อยๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง

ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ตลอดจนเรียงลำดับคำโดยมีข้อผิดพลาดน้อยมาก และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องใหม่ได้อย่างถูกต้อง

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายได้เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด เนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด ในประโยคที่ใช้ในการสนทนา เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการสื่อสาร

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการใช้ศัพท์ วลี และสำนวนได้อย่างคล่องแคล่ว เทียบเท่าเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับที่ 1 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาเป็นเวลานานมาก จึงทำให้การสนทนาไม่รู้เรื่อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนา บ่อยครั้งเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนัก เนื่องจากติดขัดเรื่องการใช้ภาษา

ระดับที่ 4 ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด แต่มีการสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 1 ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้

ระดับที่ 2 ผู้พูดติดขัดในการพูด มักจะพูดซ้ำๆ เนื่องจากใช้เวลาในการหาคำพูด

ระดับที่ 3 ผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด และพูดสนทนาได้เป็นส่วนมาก ค่อนข้างช้า

ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจครบถ้วน แต่พูดข้อความซ้ำเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหา

กรมวิชาการได้เสนอแนะแนวทางการทดสอบทางภาษาในรูปแบบต่าง ๆ สื่อสารควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง

คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548)

ดังนั้นสรุปได้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้ศึกษากำหนดสถานการณ์ขึ้นโดยเนื้อหาเป็นการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ เพื่อให้นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษ และแสดงบทบาทเป็นบุคคลต่าง ๆ ตามหัวข้อในบทเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น เพื่อช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เกิดความเข้าใจในตนเอง ในขณะเดียวกัน การที่บุคคลสวมบทบาทของผู้อื่น ก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความคิด ค่านิยม และพฤติกรรมของผู้อื่นได้เช่นเดียวกันจากข้อมูลดังกล่าวสิ่งที่ใช้ในการประเมินระดับภาษาที่ใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติสามารถประเมินได้จาก การออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่วในการพูด แสดงท่าทางและบทบาทได้เหมาะสมเป็นธรรมชาติและเกิดความเข้าใจในการสื่อสาร ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในประเทศ

มีนักวิชาการหลายท่านภายในประเทศได้ทำการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ดังนี้

เรื่องศักดิ์ ภาศิพร (2548) ได้ศึกษาวิธีการสอนแบบบทบาทสมมติเพื่อช่วยพัฒนาการพูดประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน สามารถพูดประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แม่นยำยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีความคิดอย่างมีระบบและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน (เรื่องศักดิ์ ภาศิพร, 2548)

เกศสุดา ปงลังกา (2550) ได้ศึกษาวิธีการสอนแบบบทบาทสมมติเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวชิรธรรมโศภิต อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 20 คน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียน สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษต่อเนื่อง และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

อรุณทัย กิตติธวัชวัฒน์ (2551) ได้ศึกษาวิธีการสอนแบบบทบาทสมมติเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านร่องเชียงแวง

กิ่งอำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา จำนวน 25 คน พบว่านักเรียนมีผลการประเมินการพูดระหว่างเรียน โดยเฉลี่ยนักเรียนผ่านเกณฑ์ระดับ 3 ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 60 ผลการประเมินแบบวัดความรู้ ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในการสนทนาหลังเรียนคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.40

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มีนักวิชาการหลายท่านเห็นความสำคัญของการสอนการพูดภาษาอังกฤษได้ ทำการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ดังนี้

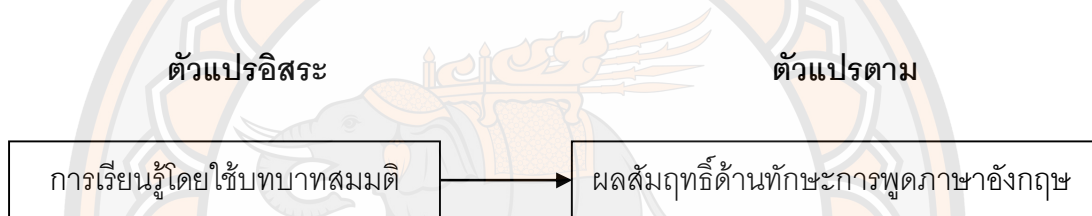
ริชาร์ด (Richard, 2002) ได้ใช้บทบาทสมมติกับนักศึกษามหาวิทยาลัย James Cook ประเทศออสเตรเลียเพื่อสอนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศและเพื่อให้นักเรียนมีทักษะ การคิดริเริ่มในด้านการเรียน การสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นเหตุเป็นผล การทำงานกลุ่ม พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจในกระบวนการเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รู้จักการแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความร่วมมือในด้านการเรียน โดยสำรวจจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีและมีความพึงพอใจในระดับสูง

โรเบอร์ตัน (Robertson, 2000) ทำวิจัยเรื่อง “การหาประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อม ที่ใช้บทบาทสมมติในการเตรียมกิจกรรมสำหรับการเขียนเนื้อเรื่อง” โรเบอร์ตันใช้บทบาทสมมติ ในห้องเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเขียนเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียน 2 คนแสดงบทบาทสมมติ ผ่านการเล่นเกมนิทานนอกจากนักเรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้ว นักเรียนยังเข้าถึง อารมณ์และความรู้สึกของตัวละครทางคอมพิวเตอร์ด้วย เสมือนตัวเองเป็นตัวละครนั้นจริง ๆ เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนจะเขียนเนื้อเรื่อง เพราะนักเรียนจะมีจินตนาการในการเขียนอย่างมีความสุข มีความคิดสร้างสรรค์ มีอิสระในการเขียนอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นสรุปได้ว่าจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์ในทักษะการพูดสูงขึ้นและเป็นวิธีการสอนที่สอดคล้องกับ ความสนใจของนักเรียน สร้างบรรยากาศและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง จึงสนใจที่จะนำแนวการจัดกิจกรรมบทบาท สมมติมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบึงสามพัน วิทยาเขตต่อไป

3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้รายงานได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคมโดยผู้รายงานได้ศึกษาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้รวมถึงแนวทางการวัดและประเมินผล นักเรียน นอกจากนี้ผู้รายงานได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะ การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ การพูดภาษาอังกฤษ จากแนวคิดดังกล่าว ผู้รายงานได้ สังเคราะห์เพื่อนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม(อ 31202) ชุด English Role Play Conversationโรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ปราบกฏดั่งภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาการใช้บทบาทสมมติต่อการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ในลักษณะรูปแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pre-test post-test design) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม(อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ซึ่งมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 ห้อง มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 300 คน โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2556

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 นักเรียนรวมทั้งสิ้น 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม จำนวน 10 แผน 20 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน
3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดในระหว่างเรียนจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 10 แผน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้ (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 93)
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและแนวการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตัวชี้วัดชั้นปีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 1.3 แบ่งเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุด English Role Play Conversation วิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.4 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่เกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาในการสอน 20 ชั่วโมง โดยใช้เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียนซึ่งจัดกิจกรรมทั้งหมด 10 หัวข้อ ดังนี้
 - 1.5.1 Spelling and Numbers
 - 1.5.2 Countries and Languages
 - 1.5.3 Locations
 - 1.5.4 Actions
 - 1.5.5 Occupations
 - 1.5.6 Free Time and Entertainment
 - 1.5.7 Possessions

1.5.8 Buying Things

1.5.9 The Past

1.5.10 Future “going to”

การจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนประกอบด้วย

- 1) สาระสำคัญ
- 2) มาตรฐานการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) เนื้อหา
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) สื่อการเรียนรู้
- 6) การวัดผลและประเมินผล
- 7) ข้อเสนอแนะ/กิจกรรมเสนอแนะ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม(อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1.7.1 ผศ.ดร.ดุขฎิ รุ่งรัตนกุล อาจารย์ประจำภาคภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

1.7.2 นายอดิเรก ทองศรี ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ นครสวรรค์

1.7.3 Mr.John Praiswater ครูชาวต่างชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม เพชรบูรณ์

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ IOC (Index of Item Objectives Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน +1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง(IOC) คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 50 คน ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 20 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ วิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้ Conversational exchange test, a situation is given but no guidance is given as to how to respond and the student can respond freely. (Kitao, K.S. and Kitao, K., 1996) มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

2.1 ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพแล้วและแนวทางการวัดผลประเมินผลการเรียน

2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.3 ศึกษาทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้ศึกษาได้

กำหนดสถานการณ์ในการสนทนาขึ้น ใช้เนื้อหาตามภาษาที่เรียนโดยการกำหนดสถานการณ์ 10 สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับเนื้อหาและสถานการณ์จากบทเรียน จำนวน 10 ข้อเพื่อให้นักเรียนจับคู่ มาทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งนักเรียนจะได้เลือกเพียง 1 สถานการณ์ จากการสุ่มจับฉลาก และเมื่อได้สถานการณ์ใดก็ให้นักเรียนจับคู่กัน พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ บทบาทสมมติจากสถานการณ์นั้น

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาสาระ แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องได้แก่

2.6.1 ผศ.ดร.ดุษฎี รุ่งรัตนกุล อาจารย์ประจำภาคภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2.6.2 นายอดิเรก ทองศรี ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ นครสวรรค์

2.6.3 Mr.John Praiswater ครูชาวต่างชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม เพชรบูรณ์

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ IOC (Index of Item Objectives Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติที่ได้ไปใช้ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ปีการศึกษา 2556 ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติให้คะแนนผู้เรียนที่จับคู่มาทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งนักเรียนจะได้เลือกเพียง 1 สถานการณ์จากการสุ่มจับฉลาก และเมื่อได้สถานการณ์ใดก็ให้นักเรียนจับคู่กัน พูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติจากสถานการณ์นั้น พูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติจากสถานการณ์นั้นโดยประเมิน ความถูกต้องของการพูด ความคล่องแคล่วในการพูด การแสดงท่าทาง น้ำเสียงประกอบการพูดบทบาทสมมติ โดยมีหลักเกณฑ์ให้คะแนนแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

4	หมายถึง	ดีมาก
3	หมายถึง	ดี
2	หมายถึง	ปานกลาง
1	หมายถึง	น้อย

3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดมีลักษณะเป็นแบบสังเกตแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดจากเอกสารการวัดและประเมินผลต่าง ๆ

3.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด โดยดัดแปลงจากแบบวัดผลประเมินผลการประเมินการพูดโดยใช้บทบาทสมมติของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยประเมินหลังจากผ่านกระบวนการของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนรวม 10 ครั้งแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยรายแผนและรายคน โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

16-20 คะแนน	ดีมาก
13-15 คะแนน	ดี

10-12 คะแนน พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน ควรปรับปรุง

3.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาสาระ แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องได้แก่

3.4.1 ผศ.ดร.ดุษฎี รุ่งรัตนกุล อาจารย์ประจำภาคภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3.4.2 นายอดิเรก ทองศรี ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ นครสวรรค์

3.4.3 Mr.John Praiswater ครูชาวต่างชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม เพชรบูรณ์

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ IOC (Index of Item Objectives Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง(IOC) คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด ที่ได้ไปใช้สังเกตการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาком ปีการศึกษา 2556

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้ลักษณะรูปแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pre-test post-test design) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้บทบาทสมมติ

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติก่อนเรียน
2. ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการจัดกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติจำนวน 10 แผน ใช้เวลาเรียน 20 ชั่วโมง ระหว่างเรียนให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ใบความรู้และใบงาน และทำการประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียนเป็นระยะหลังจากการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 10 โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด
3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง จึงทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติหลังเรียน
4. นำคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียน มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบตามสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติชุด English Role Play Conversation ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาком ผู้ศึกษาดำเนินการโดยใช้โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติทดสอบค่าที่ (t-test)
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ (t – test for Dependent Sample)

3. วิเคราะห์ความสามารถในการพูดของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 73)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

- 1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (ล้วน และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 79)

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

- 2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective congruence : IOC) โดยใช้สูตรของ โรวินลลีและแฮมเบิลตัน (Rowinelli & Hambleton) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, หน้า 249 อ้างอิงใน พิษิต ฤทธิจรรณู, 2552, หน้า 150)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom's taxonomy) ใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน คือ t-test (Dependent samples) โดยใช้สูตรดังนี้ (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ บทบาทสมมติ เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา 2 ข้อ ซึ่งผู้ศึกษาขอเสนอตาม จุดมุ่งหมายของการการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาความสารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุด English Role Play Conversation

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลัง เรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ ตามแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ชุด English Role Play Conversation

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบทีและระดับนัยสำคัญ ทางสถิติของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และหลังเรียน

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	13.36	3.65	8.54	2.05	29.42*	0.0000
หลังเรียน	21.90	3.41				

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.36 คะแนน และ 21.90 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูรายละเอียดการคำนวณในภาคผนวก ง)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ

ตาราง 2 แสดงระดับค่าเฉลี่ยของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ที่	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย \bar{X}
1	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1	15.76
2	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2	16.82
3	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3	17.84
4	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4	16.9
5	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5	17.12
6	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6	17.94
7	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7	17.44
8	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8	17.86
9	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 9	18.2
10	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 10	19.06
รวม	10	17.494

จากตาราง 2 พบว่า จากการสังเกตศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้จากใช้แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 1-10 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ นักเรียนมีระดับการพูดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.494 (ดูรายละเอียดการคำนวณในภาคผนวก ง)

ตาราง 3 แสดงระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์

ระดับความสามารถในการพูดของนักเรียน	ความหมาย	จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คะแนน	ควรปรับปรุง	-	-
10-12 คะแนน	พอใช้	-	-
13-15 คะแนน	ดี	1	2
16-20 คะแนน	ดีมาก	49	98
รวม		50	100

จากตาราง 3 พบว่าระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 98 และอยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 2 ดังนั้นงานศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาค้นคว้ากล่าวคือ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าจำนวนร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูรายละเอียดการคำนวณในภาคผนวก ง)

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลของการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม พบว่า นักเรียนมีระดับการพูดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.494 และมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 98 และอยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 2 ดังนั้นการศึกษานี้จึงเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาค้นคว้ากล่าวคือ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าจำนวนร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติชุด English Role Play Conversation ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลเนื่องมาจากการสวมบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ที่อยู่ภายในออกมา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เกิดความเข้าใจในความคิดและระดับความสามารถของตนเอง ในขณะเดียวกันการที่ผู้เรียนสวมบทบาทของผู้อื่น ก็ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความคิด ค่านิยม และพฤติกรรมของผู้อื่นได้เช่นเดียวกัน (ทิสนา แคมณี, 2545) นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกการทำงานร่วมกัน กล่าวคือ กล่าวแสดงออกในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา มาก

ยิ่งขึ้น ลดความตึงเครียด เพราะเป็นการสอนที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด (สุพิน บุญชูวงศ์, 2544) และบทบาทสมมติยังเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนทั้งด้านความรู้ ความคิดและพฤติกรรม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งตนเอง ผู้อื่น และเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551)

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับ เกศสุตา ปงลังกา (2550) ที่พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียน สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษต่อเนื่อง และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้การสอนแบบบทบาทสมมติสามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดริเริ่มในด้านการเรียน การสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นเหตุเป็นผล การทำงานกลุ่ม พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในกระบวนการเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รู้จักการแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความร่วมมือในด้านการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีและมีความพึงพอใจในระดับสูง (Richard, 2000)

2. ผลของการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม พบว่า นักเรียนมีระดับการพูดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.494 และมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 98 และอยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 2 ดังนั้นการศึกษานี้จึงเป็นไปตามสมมติฐาน การศึกษาค้นคว้ากล่าวคือ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ผ่านเกณฑ์ การประเมินไม่น้อยกว่าจำนวนร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งในการศึกษาดังนี้ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 100 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้บทบาทสมมติมีการจัดลำดับขั้นตอน 7 ขั้นตอนส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น (ทิตนา แคมมณี, 2550) นอกจากนี้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนได้กำหนดหัวข้อเรื่อง ปัญหาต่างๆ หรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง ทำให้ผู้เรียนได้เตรียมการล่วงหน้า สิ่งนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถเตรียมตัว วิเคราะห์เพื่อเตรียมการแสดงพร้อมค้นหา สิ่งที่ต้องพูดให้เหมาะกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ แล้วจึงแสดงบทบาทตามที่สมมติขึ้นมา

ในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมั่นใจในการพูดมากยิ่งขึ้น กล้าแสดงออกและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ (กรมวิชาการ, 2543)

ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับ อรุโณทัย กิตติธวัชวัฒน์ (2551) ซึ่งพบว่า การประเมินแบบวัดความรู้ ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในการสนทนาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน สามารถพูดประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แม่นยำยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีความคิดอย่างมีระบบและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน (เรื่องศักดิ์ ภาคิพร, 2548) และยังเข้าถึงอารมณ์ และความรู้สึกของตัวเองเหมือนตัวเองเป็นตัวละครนั้นจริงๆ เสริมสร้างจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ (Robertson, 2000)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31202) ชุด English Role Play Conversation โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ผู้ศึกษาได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

จากผลการศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ครูควรคำนึงความเหมาะสมในเรื่องของเวลาเรียน การทำกิจกรรมในแต่ละเรื่องใช้เวลาไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับกิจกรรมและความยากง่ายในแต่ละบทเรียน เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ครูควรมีการเตรียมแผนการสอนล่วงหน้า และจัดสรรเวลาในกรณีที่นักเรียนต้องการปรึกษานอกเวลาเรียน

2. ครูควรสร้างบรรยากาศ และกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด สร้างบรรยากาศโดยเน้นการปฏิบัติจริง และเน้นการสร้าง ความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน ไม่ควรจับผิดควรให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝน และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง ทั้งนี้ครูควรเตรียมครูที่เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ หรือผู้สอนชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เป็นผู้ร่วมให้คำปรึกษาแต่ละสถานการณ์ที่มอบให้ผ่านบทบาทสมมติ

3. ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดสถานการณ์ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). **เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้**
ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ การบูรณาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา
- กรมวิชาการ. (2545). **คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
(จ.ส.พ.).
- กรมวิชาการ. (2546). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. สืบค้นเมื่อ 30
ธันวาคม 2557, จาก <http://www.naewna.com/local/88039>
- กุศยา แสงเดช. (2548). **ภาษาอังกฤษ 3**. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- เกศสุดา ปงลังกา. (2550). **การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนา**
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จารึก อยะวงค์. (2556). **เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษผิดที่หลักสูตร**. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม
2557, จาก [http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?](http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=31726&Key=hotnews)
NewsID=31726&Key=hotnews
- เดือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). **กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ทิวัตต์ มณีโชติ. (2554). **เทคนิคการเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์**. กรุงเทพฯ:
ศูนย์การเรียนรู้และผลิตสิ่งพิมพ์ระบบดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ทีศนา แหมมณี. (2545). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ:
ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทีศนา แหมมณี. (2550). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 6)**.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ เกิดน้อย. (2554). **การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Communication)**
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โดยจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
(Role play). กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.

- นันทน์ภัส เบญจนาวัตร. (2547). การพัฒนาความสามารถในการพูดและความเข้าใจในการใช้ภาษาคลุมเครือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์แบบกลยุทธ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ปองสิน วิเศษศิริ. (2550). การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเพื่อการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริชาติ เตชะ. (2553) การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เปรมจิต ปัท. (2551). ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับคนทำงาน. กรุงเทพฯ: กิฟท์แอนด์กิฟ.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่...การจัดการเรียนรู้ของคุณครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2547). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตสกลนคร. สกลนคร: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตสกลนคร.
- ฟาฏินา วงศ์เลขชา. (2553). อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ปัญหาที่ทำทลาย. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2557, จาก <http://social.obec.go.th/node/30>
- ภัทรา นิคมานนท์. (2543). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: ทิพยวิสุทธี.
- เรืองศักดิ์ ภาคิพร. (2548). วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ เพื่อช่วยพัฒนาการพูดประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน วัดเชิงเลน อำเภอบางไทร. พระนครศรีอยุธยา: โรงเรียนวัดเชิงเลน.
- โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม. (2555). การประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม. เพชรบูรณ์: กลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ละเอียด จุฑานันท์. (2541). **แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ : ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).** กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). **นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design.** มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีนวน ลีสุวรรณ. (2541). **ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ศรียา นิยมธรรม. (2519). **พัฒนาการทางภาษา.** กรุงเทพฯ: เนืองอักษร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2530). **จิตวิทยาพัฒนาการ.** กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า. (2545). **ยุทธศาสตร์การปรับวิธีเรียน การเปลี่ยนวิธีสอนเพื่อเตรียมสู่ความก้าวหน้าในอนาคต.** กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). **กลยุทธ์และนโยบายการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2555.** สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2556, จาก http://www.secondary33.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=1247
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอก.** กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ก.). **รายงานการวิจัยการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามทัศนะของผู้สอน.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สุพล วังสินธ์. (2536). **การจัดทำแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. สารพัฒนาหลักสูตร,** 114(12), 3-14.

- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). **หลักการสอน** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). **21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อรรถพล คำเขียน. (2553). ผลกระทบของความสามารรถการใช้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนและความวิตกกังวลต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. **วารสารมหาวิทยาลัยรังสิต**, 2(2), 85-98.
- อรุณทัย กิตติธีระวัฒน์. (2551). **การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2552). **ศิลปะ ป.3** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- Brown, H.D. (2001). **Teaching by Principles: An interactive approach to language pedagogy**. NY: Pearson Longman.
- Celce – Murcia, M. and Olsain, E. (2000). **Discourse and Context in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Graddol, G. (2006). **English Next**. The English Company: (UK) Ltd.
- Finochiaro, M. and Brumfit, C. (1983). **The Functional National Approach : From Theory to Practice**. New York : Oxford University Press.
- Harmer, J. (2003). **How to teach English**. Bangkok: Pearson Education Chinatown.
- Hedge, T. (2000). **Teaching and Learning in the Language Classroom**. Oxford: Oxford University Press.
- Hismanoglu, M. (2012). The impact of globalization and information technology on Language education policy in Turkey. **Procedia: Social and Behavioral Sciences**, 31(2012), 629 – 633.

- Holden, S. (1981). **Drama in Language Teaching**. London: Longman Group Limited.
- Kitao, K.S. and Kitao, K. (1996). **Testing communicative competence**. Kyoto: Doshish University.
- Ladousse, G.P. (1987). **Role play**. Oxford: Oxford University Press.
- Richards, F. (2000). Role playing in the classroom: A tourism experience. In **Proceedings of the 9th Annual Teaching Learning Forum, 2-4 February 2000**. Perth: Curtin University of Technology. Retrieved on May 7, 2014, from <http://lsn.curtin.edu.au/tlf/tlf2000/richards.html>.
- Richards, J.C. and Rodgers, T.S. (2003). **Approaches and methods in language teaching**. (2nd ed.). New York: Cambridge University Press.
- Roberton, J. (2000). **The Effective of a Virtual Role-play Environment as a Preparation Activity for Story Writing**. Edinburgh: The University of Edinburgh.
- Shumin, K. (1997). **Developing Adult EFL Students' Speaking Abilities**. Retrieved December 10, 2014, from <http://exchanges.state.gov/forum/vols/vol35/no3/p8.htm>
- Sturtridge, G. (1977). **Using simulation in teaching English for specific purposes**. London: Modern English Publication.
- Ur, P. (1998). **A Course in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Widdowson, H.G. (1983). **Learning Purpose and Language Use**. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยรัตนนคร

ภาคผนวก ก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**
แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Spelling and numbers **เวลา 2 ชั่วโมง**

1. สาระสำคัญ

การสนทนาและการฟังข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ การสะกดชื่อบุคคล โดยใช้สำนวนโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องเหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา นักเรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษา ที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. มาตรฐานการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูdbทสนทนาแล้วกรอกข้อมูลได้ถูกต้อง
2. แสดงบทบาทสมมติตามบทสนทนาโดยใช้ น้ำเสียงและภาษาได้อย่างถูกต้อง

เหมาะสม

3. เนื้อหา

Unit 1 How do you spell that? ในหนังสือเรียน Fifty-Fifty หน้า 6-10
บทสนทนาที่ 1

Mr.Ames: Could I have your student ID number, please?

Robert: Yes, it's 184-739650

Mr.Ames: OK. Could you tell me your name?

Robert: Robert Zimmerman

Mr.Ames: How do you spell "Zimmerman"?

Robert: Z-I-M-M-E-R-M-A-N.

บทสนทนาที่ 2

Student A: Could I have your name, please?

Student B: John Doe.

Student A: How do you spell "Doe"?

Student B: D-O-E.

Student A: Could you tell me your address?

Student B: Sure, it's 50 Main Street, Oakdale, New York.

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นเตรียมการ

ครูเตรียมสิ่งต่างๆต่อไปนี้

4.1.1. ภาพตำรวจและเด็กชาย Bobby ที่หลงทาง

4.1.2. คำถามนำระหว่างตำรวจและเด็กที่หลงทางคนหนึ่ง

4.1.3. ใบความรู้ที่ 1.1 – 1.2

4.1.4. ใบงานที่ 1.1 – 1.3

4.1.5. แบบบันทึกการประเมินการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ

4.1.6. แบบบันทึกการสังเกตของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาท

สมมติ

4.2 ขั้นเริ่มบทเรียน

4.2.1 นักเรียนดูภาพตำรวจและเด็กชาย Bobby ที่หลงทางแล้วตั้งคำถาม 1 คำถามที่นายตำรวจคนนั้นควรจะถาม Bobby

4.2.2 นักเรียนฟังบทสนทนาโดยครูชาวต่างชาติและเติมข้อมูลที่ขาดหายไป

4.2.3 นักเรียนทำงานเป็นคู่ (Pair work) ฟังและเติมบทสนทนาให้ถูกต้องจากใบงานที่ 1.1 และตรวจสอบความถูกต้องจากการเฉลยของครูชาวต่างชาติหลังจากนั้นฟังและเติมบทสนทนาให้ถูกต้องจากใบงานที่ 1.2 และตรวจสอบความถูกต้องจากการเฉลยของครูชาวต่างชาติ หลังจากนั้นออกเสียงตามครูชาวต่างชาติ โดยเน้นการออกเสียงที่ถูกต้องรวมทั้งการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามบทพูด

4.3 ขั้นเลือกผู้แสดง

ครูให้นักเรียนอาสาสมัครเป็นตัวแสดงในแต่ละบทบาทตามที่นักเรียนสนใจจำนวน 3 คู่

4.4 ขั้นกำหนดตัวผู้สังเกตการณ์หรือผู้ชม

นักเรียนที่ไม่ใช่ผู้แสดงให้ชมเหตุการณ์ในแต่ละบทสนทนาและบันทึกข้อมูลในรูปแบบบันทึกการสังเกตตามเกณฑ์การประเมินการพูด

4.5 ชั้นแสดง

นักเรียนแต่ละกลุ่มจับสลากลำดับการแสดงก่อนหลังและเริ่มทำการแสดงตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยใช้ระยะเวลาตามความเหมาะสม

4.6 ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง

ครูให้นักเรียนผู้ชมที่เป็นอาสาสมัครและครูชาวต่างชาติกล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงในแต่ละสถานการณ์ ครั้งแรกครูจะช่วยให้คำ สำนวนประโยค ช่วยเหลือนักเรียนก่อนจนเกิดความมั่นใจ

4.7 ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

นักเรียนจับคู่เขียนบทสนทนาเลียนแบบบทสนทนาที่ได้ฟังโดยใช้ข้อมูลของตนเองเพื่อเป็นการทบทวน จากนั้นฝึกสนทนา โดยการเน้นการออกเสียงและใช้ภาษาท่าทาง

5. สื่อการเรียนรู้

1. ภาพตำรวจและเด็กชาย Bobby ที่หลงทาง
2. คำถามนำระหว่างตำรวจและเด็กที่หลงทางคนหนึ่ง
3. ใบความรู้ที่ 1.1 – 1.2
4. ใบงานที่ 1.1 – 1.3
5. แบบบันทึกการประเมินการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ
6. แบบบันทึกการสังเกตของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 แบบประเมินการพูด

วัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการพูด จากการแสดงบทบาทสมมติ และแบบบันทึกการสังเกตของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

แบบประเมินการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้อง บางส่วน	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	8
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสาร ได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
การแสดง บทบาทสมมติ	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มี ท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	มีการแสดง ท่าทางและ พูดได้น้อย มาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน	
16-20 คะแนน	ดีมาก
13-15 คะแนน	ดี
10-12 คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ควรปรับปรุง

(ดัดแปลงมาจากกระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แบบบันทึกการสังเกตของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
หัวข้อเรื่อง ชื่อผู้แสดง.....
เลขที่..... ราย วิชา..... รหัสวิชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนประเมิน โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับความเป็นจริง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ความเหมาะสมในการแสดงบทบาทสมมติ					
2. ความถูกต้องข้อมูลในการพูดภาษาอังกฤษ					
3. ส่วนประกอบอื่นๆและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
คะแนนรวม					

* ต้องได้คะแนนรวมตั้งแต่ 6 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....) (.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความเหมาะสมในการแสดงบทบาทสมมติ	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงดัง พังชัด ลีลาประกอบดีมาก	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงดัง ปานกลาง ลีลาประกอบดี	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงเบา ลีลาประกอบค่อนข้างน้อย
2. ความถูกต้องข้อมูลในการพูดภาษาอังกฤษ	เนื้อหาสาระถูกต้องครบถ้วน	เนื้อหาสาระถูกต้องเป็นส่วนมาก	เนื้อหาสาระถูกต้องเป็นส่วนน้อย
3. ส่วนประกอบอื่นๆและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบการนำเสนอดีมาก	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบการนำเสนอดี	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบการนำเสนอค่อนข้างน้อย

(ดัดแปลงมาจากนงลักษณ์ เกิดน้อย, 2554)

ภาพตำรวจและเด็กชาย Bobby ที่หลงทาง

คำถามนำระหว่างตำรวจและเด็กที่หลงทางคนหนึ่ง

1. How are these people?
2. What is happening?
3. What's wrong with the boy?
4. What questions might the policeman ask?
5. What's your name?
6. What's your mother's/father's name?
7. What's parents' phone?
8. How did you come here?
9. Where are you going?
10. What's the name of your school?

ใบความรู้ที่ 1.1

Mr.Ames: Could I have your student ID number, please?

Robert: Yes, it's 184-739650

Mr.Ames: OK. Could you tell me your name?

Robert: Robert Zimmerman

Mr.Ames: How do you spell "Zimmerman"

Robert: Z-I-M-M-E-R-M-A-N.

ใบความรู้ที่ 1.2

Student A: Could I have your name, please?

Student B: John Doe.

Student A: How do you spell "Doe"?

Student B: D-O-E.

Student A: Could you tell me your address?

Student B: Sure, it's 50 Main Street, Oakdale, New York.

ใบงานที่ 1.1

คำสั่ง ฟังบทสนทนาที่กำหนดให้แล้วเขียนเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์

Mr.Ames: Could I have your student ID number, please?

Robert: Yes, it's

Mr.Ames: OK. Could you tell me your name?

Robert:

Mr.Ames: How do you spell "....."?

Robert:

ใบงานที่ 1.2

คำสั่ง เขียนบทสนทนาให้สมบูรณ์แล้วแสดงบทบาทสมมติ

Student A: Could I have your name, please?

Student B:

Student A: How do you spell "....."?

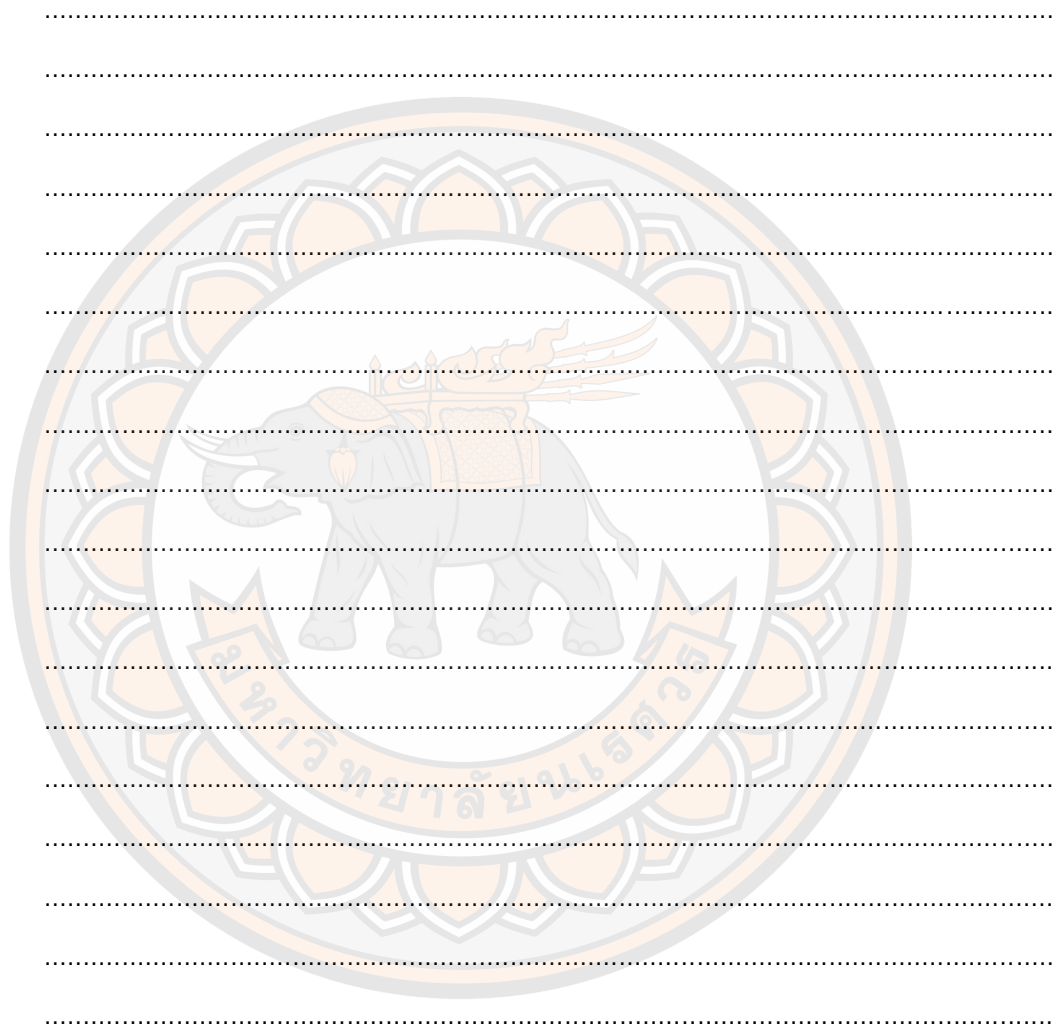
Student B:

Student A: Could you tell me your address?

Student B: Sure, it's

ใบงานที่ 1.3

คำสั่ง ให้นักเรียนจับคู่แล้วเขียนบทสนทนาเลียนแบบบทสนทนาที่ได้ฟังโดยใช้ข้อมูลของตนเอง แล้วแสดงบทบาทสมมติ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ)
 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Countries and Languages เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในการถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลของบุคคลเกี่ยวกับประเทศ สัญชาติ เมืองสำคัญ และภาษาที่ใช้ โดยใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตลอดจนทำกิจกรรมอย่างสถานการณ์จริง เพื่อเป็นประสบการณ์ในการนำมาใช้ใน ชีวิตประจำวัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ระบุข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับประเทศ, สัญชาติ, ชื่อเมืองและภาษาได้
2. แสดงบทบาทสมมติตามบทสนทนาโดยสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลของบุคคลได้

3. เนื้อหา

Unit 2 Crossing borders ในหนังสือเรียน Fifty-Fifty หน้า 11-16

บทสนทนาที่ 1

Maria: Sapporo is Japan's fifth largest city. It is a beautiful place.

Do you live here?

Carmelo: No, I live in Tokyo

Maria: Oh, really? Where are you from?

Carmelo: I'm from Italy.

Maria: Oh, I see. So, what languages do you speak?

Carmelo: I speak Italian, Japanese and English.

บทสนทนาที่ 2

Student A: Could I have your name, please?

Student B: My name's Maria Ramirez.

Student A: Where are you from?

- Student B: I'm from Mexico.
- Student A: What nationality are you?
- Student B: I am Mexican.
- Student A: What languages do you speak?
- Student B: I speak Mexican.

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ชั้นเตรียมการ

ครูเตรียมสิ่งต่างๆต่อไปนี้

4.1.1 ภาพชาวต่างชาติ 2 คนสนทนากันบนเครื่องบิน

4.1.2 คำถามนำระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2 คน

4.1.3 ใบความรู้ที่ 2.1 – 2.2

4.1.4 ใบงานที่ 2.1 - 2.3

4.1.5 แบบบันทึกการประเมินการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ

4.1.6 แบบบันทึกการสังเกตของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาท

สมมติ

4.2 ชั้นเริ่มบทเรียน

4.2.1 นักเรียนดูภาพนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2 คนแล้วคิดคำตอบไว้ว่านักท่องเที่ยวนั้นมาจากประเทศไหนโดยคำตอบให้เป็นประเทศที่ไม่ซ้ำกันโดยตอบจากคำถาม

4.2.2 นักเรียนฟังบทสนทนาโดยครูชาวต่างชาติและเติมข้อมูลที่ขาดหายไป

4.2.3 นักเรียนทำงานเป็นคู่ (Pair work) ฟังและเติมบทสนทนาให้ถูกต้องจากใบงานที่ 2.1 และตรวจสอบความถูกต้องจากการเฉลยของครูชาวต่างชาติหลังจากนั้นฟังและเติมบทสนทนาให้ถูกต้องจากใบงานที่ 2.2 และตรวจสอบความถูกต้องจากการเฉลยของครูชาวต่างชาติ หลังจากนั้นออกเสียงตามครูชาวต่างชาติ โดยเน้นการออกเสียงที่ถูกต้องรวมทั้งการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามบทพูด

4.3 ชั้นเลือกผู้แสดง

ครูให้นักเรียนอาสาสมัครเป็นตัวแสดงในแต่ละบทบาทตามที่นักเรียนสนใจจำนวน

3 คู่

4.4 ขั้นกำหนดตัวผู้สังเกตการณ์หรือผู้ชม

นักเรียนที่ไม่ใช่ผู้แสดงให้ชมเหตุการณ์ในแต่ละบทสนทนาและบันทึกข้อมูลในรูปแบบบันทึกการสังเกต

4.5 ขั้นแสดง

นักเรียนแต่ละกลุ่มจับสลากลำดับการแสดงก่อนหลังและเริ่มทำการแสดงตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยใช้ระยะเวลาตามความเหมาะสม

4.6 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง

ครูให้นักเรียนผู้ชมที่เป็นอาสาสมัครและครูชาวต่างชาติกล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงในแต่ละสถานการณ์ ครั้งแรกครูจะช่วยให้คำ สำนวนประโยค ช่วยเหลือนักเรียนก่อนจนเกิดความมั่นใจ

4.7 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

นักเรียนจับคู่เขียนบทสนทนาเลียนแบบบทสนทนาที่ได้ฟัง เพื่อเป็นการทบทวนจากนั้นฝึกสนทนา โดยการเน้นการออกเสียงและใช้ภาษาท่าทาง

5. สื่อการเรียนรู้

1. ภาพระหว่างชาวต่างชาติ 2 คนสนทนากันบนเครื่องบิน
2. คำถามนำระหว่างชาวต่างชาติ 2 คน
3. ใบความรู้ที่ 2.1 – 2.2
4. ใบงานที่ 2.1 – 2.2
5. แบบบันทึกการประเมินการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ
6. แบบบันทึกการสังเกตของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 แบบประเมินการพูด

วัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการพูด จากการแสดงบทบาทสมมติ และแบบบันทึกการสังเกตของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

แบบประเมินการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้อง บางส่วน	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	8
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสาร ได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
การแสดง บทบาทสมมติ	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มี ท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	มีการแสดง ท่าทางและ พูดได้น้อย มาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน	
16-20 คะแนน	ดีมาก
13-15 คะแนน	ดี
10-12 คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ควรปรับปรุง

(ดัดแปลงมาจากกระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ภาพระหว่างชาวต่างชาติ 2 คนสนทนากันบนเครื่องบิน

คำถามนำระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2 คน

1. Where are these people (refer from the picture)?
2. What could they be talking about?
3. Where do you think they're going?
4. What's the nationality for Japan?
5. Where do you come from?
6. Where do you live?
7. Where are you from?
8. What is your name?
9. What languages do you speak?
10. How many times do you come here?

ใบความรู้ที่ 2.1

- Maria: Sapporo is Japan's fifth largest city. It is a beautiful place.
Do you live here?
- Carmelo: **No, I live in Tokyo**
- Maria: Oh, really? Where are you from?
- Carmelo: **I'm from Italy.**
- Maria: Oh, I see. So, what languages do you speak?
- Carmelo: **I speak Italian, Japanese and English.**

ใบความรู้ที่ 2.2

- Student A: Could I have your name, please?
- Student B: **My name's Maria Ramirez.**
- Student A: Where are you from?
- Student B: **I'm from Mexico.**
- Student A: What nationality are you?
- Student B: **I am Mexican.**
- Student A: What languages do you speak?
- Student B: **I speak Mexican.**

ใบงานที่ 2.1

คำสั่ง ฟังบทสนทนาที่กำหนดให้แล้วเขียนเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์

- Maria: Sapporo is Japan's fifth largest city. It is a beautiful place.
Do you live here?
- Carmelo: No, I live in
- Maria: Oh, really? Where are you from?
- Carmelo: I'm from
- Maria: Oh, I see. So, what languages do you speak?
- Carmelo: I speak

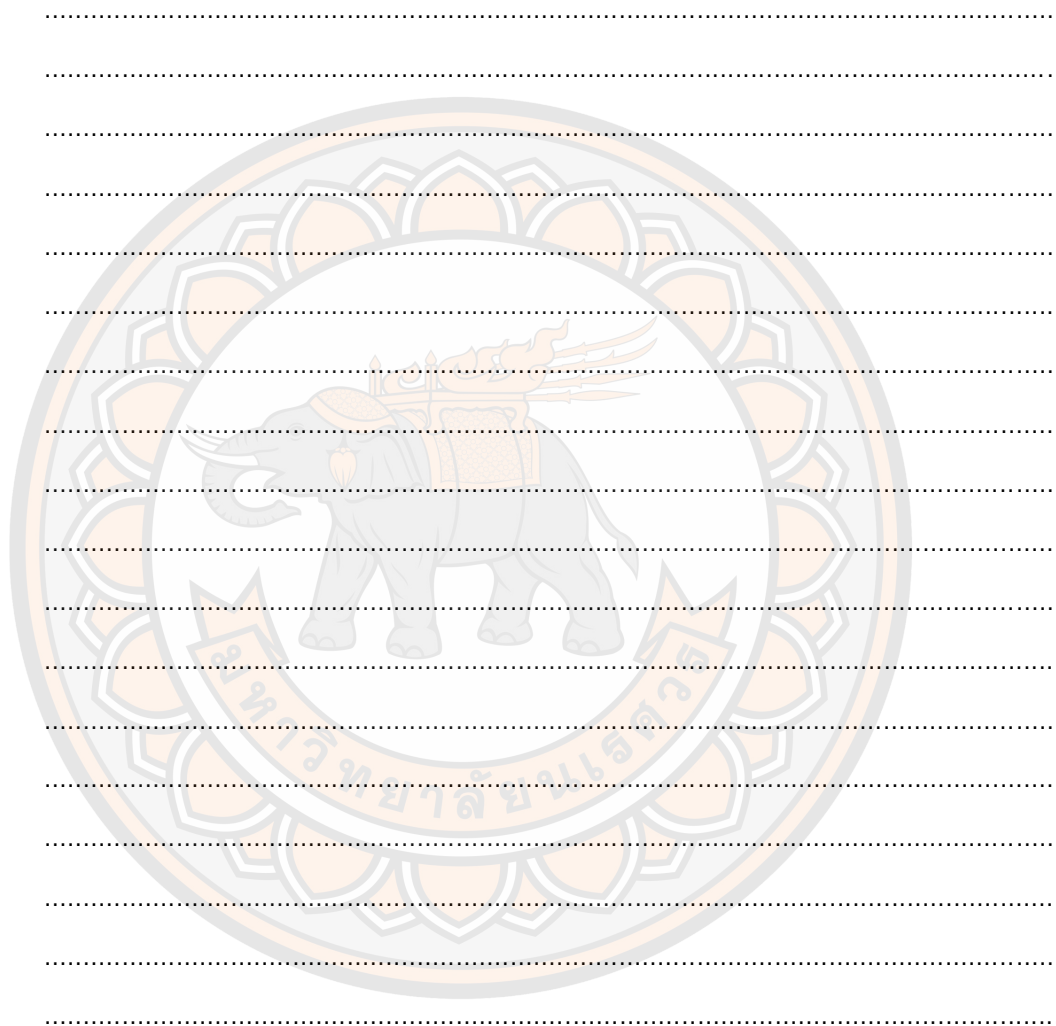
ใบงานที่ 2.2

คำสั่ง เขียนบทสนทนาให้สมบูรณ์แล้วแสดงบทบาทสมมติ

- Student A: Could I have your name, please?
- Student B: My name's
- Student A: Where are you from?
- Student B: I'm from
- Student A: What nationality are you?
- Student B: I am
- Student A: What languages do you speak?
- Student B: I speak

ใบงานที่ 2.3

คำสั่ง ให้นักเรียนจับคู่แล้วเขียนบทสนทนาเลียนแบบบทสนทนาที่ได้ฟังโดยใช้ข้อมูลของตนเอง แล้วแสดงบทบาทสมมติ

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบก่อนเรียน

Type of Speaking Test: Conversational exchange test, a situation is given but no guidance is given as to how to respond, and the student can respond freely.

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นสถานการณ์จำนวน 10 สถานการณ์ โดยนักเรียนจับฉลากหัวข้อ และพูดเกี่ยวกับสถานการณ์นั้นๆที่นักเรียนจับฉลากได้เพียง 1 หัวข้อกับเพื่อนที่นักเรียนเลือกมา เป็นคู่สนทนา

2. เมื่อจับฉลากหัวข้อในการพูดได้แล้วนักเรียนมีเวลา 2 - 3 นาที คิดบทสนทนาจาก สถานการณ์นั้นๆกับคู่สนทนาและทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติใช้เวลา 1- 2 นาที

1. At Topland Department Store: Patcharapa lost her little sister, so she goes to the customer service. Make a conversation between Patcharapa and the customer service staff. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2)มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**

2. At school: YaYa, a new student, goes to see John, an English lecturer, asking about his personal information. Make a conversation between YaYa and John. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2)มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**

3. At home: During the morning rush hours, before school, Pakorn, a five-year-old boy cannot find his socks, shirt, and shoes. He asks his mom about his clothes. Make a conversation between Pakorn and his mom. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.3)นำเสนอ ข้อมูล ข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆด้วยการพูดและเขียน**

4. At the playground: Gai and Khai are playing in the sandbox. Gai asks Khai what are the people doing in the playground. Make a conversation between Gai and Khai. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.1)เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล**

5. At the internet cafe: Paul is interested in chatting with Sarah, a charming lady who is sitting next to him. Make a conversation between Paul and Sarah. (มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1) **เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล**
6. After class: Dan talks with Pim about her free time activities. Make a conversation between Dan and Pim. (มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2) **มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**
7. During school break time: Taek asks Pop about his collection such as coin, stamp, clothes, toy car etc. Make a conversation between Taek and Pop. (มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.1) **เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล**
8. At a cloth shop: Barry is looking for a new dress for his sister. He asks for advice from a shop assistant to ask information. Make a conversation between Barry and the shop assistant. . (มาตรฐานการเรียนรู้ ต4.1) **ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม**
9. After summer vacation: Joy asks James about the places he visited during summer break. Make a conversation between Joy and James. (มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2) **มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**
10. On Friday: Sam and Miki are making plans for the weekend. Make a conversation between Sam and Miki. (มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.3) **นำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ด้วยการพูดและเขียน**

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

แบบทดสอบหลังเรียน

Type of Speaking Test: Conversational exchange test, a situation is given but no guidance is given as to how to respond, and the student can respond freely.

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นสถานการณ์จำนวน 10 สถานการณ์ โดยนักเรียนจับฉลากหัวข้อ และพูดเกี่ยวกับสถานการณ์นั้นๆที่นักเรียนจับฉลากได้เพียง 1 หัวข้อกับเพื่อนที่นักเรียนเลือกมาเป็นคู่สนทนา

2. เมื่อจับฉลากหัวข้อในการพูดได้แล้วนักเรียนมีเวลา 2 - 3 นาที คิดบทสนทนาจากสถานการณ์นั้นๆกับคู่สนทนาและทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติใช้เวลา 1- 2 นาที

1. On Friday: Sam and Miki are making plans for the weekend. Make a conversation between Sam and Miki. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.3)นำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆด้วยการพูดและเขียน**

2. At Topland Department Store: Patcharapa lost her little sister, so she goes to the customer service. Make a conversation between Patcharapa and the customer service staff. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2)มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**

3. At the internet cafe: Paul is interested in chatting with Sarah, a charming lady who is sitting next to him. Make a conversation between Paul and Sarah. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1)เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล**

4. At the playground: Gai and Khai are playing in the sandbox. Gai asks Khai what are the people doing in the playground. Make a conversation between Gai and Khai.

(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.1)เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

5. At home: During the morning rush hours, before school, Pakorn, a five-year-old boy cannot find his socks, shirt, and shoes. He asks his mom about his clothes. Make a conversation between Pakorn and his mom. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.3) นำเสนอ ข้อมูล ข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆด้วยการพูดและเขียน**
6. At a cloth shop: Barry is looking for a new dress for his sister. He asks for advice from a shop assistant to ask information. Make a conversation between Barry and the shop assistant. . **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต4.1) ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม**
7. During school break time: Taek asks Pop about his collection such as coin, stamp, clothes, toy car etc. Make a conversation between Taek and Pop. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.1) เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล**
8. After summer vacation: Joy asks James about the places he visited during summer break. Make a conversation between Joy and James. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2) มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**
9. After class: Dan talks with Pim about her free time activities. Make a conversation between Dan and Pim. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2) มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**
10. At school: YaYa, a new student, goes to see John, an English lecturer, asking about his personal information. Make a conversation between YaYa and John. **(มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.2) มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**

ภาคผนวก ค ผลการประเมินเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการความสอดคล้อง เหมาะสม	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลความหมาย
1. หลักสูตร	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ธรรมชาติวิชา	1	1	1	1	ใช้ได้
3. วัยของผู้เรียน	0	1	1	0.67	ใช้ได้
4. สภาพปัจจุบันและปัญหา	0	1	1	0.67	ใช้ได้
5. กระบวนการพัฒนาผู้เรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
6. เนื้อหา	0	1	1	0.67	ใช้ได้
7. ขนาดตัวอักษร	1	1	1	1	ใช้ได้
8. การใช้ภาษา	1	1	1	1	ใช้ได้
9. ความสนใจของนักเรียน	0	1	1	0.67	ใช้ได้
10. รูปแบบ	1	1	0	0.67	ใช้ได้
รวม	6	10	9	0.83	ใช้ได้

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน											
ข้อ	มาตรฐานการเรียนรู้			จุดประสงค์การเรียนรู้			สถานการณ์เหมาะสม			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
	1	2	3	1	2	3	1	2	3		
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1
3	-1	1	1	-1	1	1	-1	1	1	6	0.67
4	0	1	1	0	1	1	0	1	1	6	0.67
5	-1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	0.89
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1
7	1	0	1	1	1	1	1	1	1	8	0.89
8	0	1	1	0	1	1	0	1	1	6	0.67
9	1	1	1	1	0	1	1	1	1	8	0.89
10	0	1	1	0	1	1	0	1	1	6	0.67
รวม										75	0.83

ตาราง 6 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้บทบาทสมมติโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการความสอดคล้องเหมาะสม	ประมาณค่าความคิดเห็น			ค่า IOC	แปลความหมาย
	ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				
1. ตัวชี้วัด	1	1	1	1	ใช้ได้
2. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	ใช้ได้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้	0	1	1	0.67	ใช้ได้
4. เนื้อหา	0	1	1	0.67	ใช้ได้
5. การจัดกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	ใช้ได้
6. วัสดุของผู้เรียน	0	1	1	0.67	ใช้ได้
7. เครื่องมือที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
8. ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	ใช้ได้
9. ประเมินได้ตามสภาพจริง	0	1	1	0.67	ใช้ได้
10. วัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้การสอนได้	1	1	0	0.67	ใช้ได้
รวม	6	10	9	0.83	ใช้ได้

ภาคผนวก ง แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ
และผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้

ตาราง 7 แสดงผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	ผลการทดสอบ			เลขที่	ผลการทดสอบ			เลขที่	ผลการทดสอบ				
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	ผลต่าง (D)		ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	ผลต่าง (D)		ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	ผลต่าง (D)		
1	15	23	8	18	13	22	9	35	13	22	9		
2	14	23	9	19	14	22	8	36	9	19	10		
3	11	17	6	20	19	25	6	37	9	18	9		
4	9	19	10	21	16	28	12	38	15	25	10		
5	11	16	5	22	15	26	11	39	5	17	12		
6	13	20	7	23	16	20	4	40	16	27	11		
7	11	18	7	24	12	18	6	41	6	16	10		
8	18	26	8	25	14	21	7	42	14	23	9		
9	15	24	9	26	6	16	10	43	15	23	8		
10	7	19	12	27	10	20	10	44	16	25	9		
11	19	25	6	28	13	19	6	45	14	22	8		
12	5	18	13	29	12	19	7	46	12	20	8		
13	14	21	7	30	17	23	6	47	14	22	8		
14	15	27	12	31	15	22	7	48	18	28	10		
15	15	25	10	32	14	23	9	49	20	28	8		
16	17	27	10	33	17	22	5	50	16	23	7		
17	9	19	10	34	15	24	9						
จำนวนข้อมูล								50					
ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน				13.36				S.D. ก่อนเรียน				3.65	
ค่าเฉลี่ยหลังเรียน				21.90				S.D. หลังเรียน				3.41	
								* t-test				29.42*	

NS = NOT SIGNIFICANT * = มีนัยสำคัญระดับ 0.05 ** = มีนัยสำคัญระดับ 0.01

t-test

Paired Samples

Statistics

		Mean	N	Std. Deviation
Pair 1	Pre-test	13.36	50	3.65
	Posttest	21.90	50	3.41

Paired Samples

Test

		Paired Differences			t	df	Sig. (2-tailed)	Sig. (1-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean				
Pair 1	Posttest				29.42			
	- Pretest	8.54	2.05	0.29	15	49	0.0000	0.0000

ตาราง 8 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน
 ครู
 นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	6	6	3	15	18	8	6	3	17	35	6	6	3	15
2	6	6	3	15	19	6	6	3	15	36	6	6	3	15
3	6	6	3	15	20	6	6	3	15	37	6	6	3	15
4	6	6	3	15	21	8	8	3	19	38	6	6	3	15
5	6	6	3	15	22	8	8	4	20	39	6	6	3	15
6	6	8	3	17	23	6	6	3	15	40	6	6	3	15
7	6	6	3	15	24	6	6	3	15	41	8	8	3	19
8	6	8	3	19	25	6	6	3	15	42	6	6	3	15
9	6	6	3	15	26	6	6	3	15	43	8	8	3	19
10	6	6	3	15	27	6	6	3	15	44	6	8	4	18
11	8	6	3	17	28	6	6	3	15	45	6	8	4	18
12	6	6	3	15	29	6	6	3	15	46	6	6	3	15
13	6	6	3	15	30	6	6	3	15	47	6	6	3	15
14	6	6	3	15	31	6	6	3	15	48	6	6	3	15
15	6	6	3	15	32	6	6	3	15	49	8	8	4	20
16	6	6	3	15	33	6	6	3	15	50	6	6	3	15
17	6	6	3	15	34	6	6	3	15					
														$\bar{x} = 15.76$

ตาราง 9 แบบสังเกตพฤติกรรมกรพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมกรพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน

 ครู นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	8	6	3	17	18	8	6	3	17	35	8	8	3	19
2	8	6	3	17	19	6	6	3	15	36	6	6	3	15
3	6	6	3	15	20	8	6	3	17	37	8	8	3	19
4	6	6	3	15	21	8	8	4	20	38	6	6	3	15
5	8	6	3	17	22	8	8	3	19	39	8	8	3	19
6	6	8	3	17	23	6	6	3	15	40	6	6	3	15
7	6	6	3	15	24	6	8	3	17	41	6	8	3	17
8	8	8	4	20	25	8	8	3	19	42	6	6	3	15
9	6	6	3	15	26	8	8	3	19	43	6	8	3	17
10	6	6	3	15	27	6	8	3	17	44	6	8	4	18
11	8	6	3	17	28	6	8	3	17	45	8	6	3	17
12	6	6	3	15	29	6	6	3	15	46	8	6	3	17
13	6	6	3	15	30	8	8	3	19	47	8	6	3	17
14	6	6	3	15	31	6	8	3	17	48	8	8	3	19
15	8	6	3	17	32	8	6	3	17	49	6	8	3	17
16	8	6	3	17	33	6	6	3	15	50	8	6	3	17
17	8	6	3	17	34	8	6	3	17					
														$\bar{x} = 16.82$

ตาราง 10 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน
 ครู
 นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ					
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	เลขที่	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	เลขที่	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			
	8	8	4	20	8	8	4	20	8	8	4	20		
1	6	8	2	16	18	8	7	4	19	35	8	6	4	18
2	8	6	3	17	19	6	6	3	15	36	6	6	4	16
3	6	8	2	16	20	8	6	3	17	37	6	6	3	15
4	6	8	2	16	21	8	8	4	20	38	8	7	4	19
5	6	8	2	16	22	8	8	4	20	39	8	8	4	20
6	6	8	2	16	23	6	8	4	18	40	6	6	4	16
7	8	7	4	19	24	8	8	4	20	41	8	6	4	18
8	8	6	3	17	25	8	8	3	19	42	8	7	4	19
9	8	7	4	19	26	8	8	3	19	43	8	6	4	18
10	8	6	4	18	27	8	6	4	18	44	6	8	2	16
11	8	7	4	19	28	6	8	2	16	45	6	8	2	16
12	8	6	3	17	29	6	8	4	18	46	6	8	4	18
13	8	8	4	20	30	8	6	4	18	47	6	8	4	18
14	8	6	3	17	31	8	6	4	18	48	8	8	4	20
15	8	6	3	17	32	8	6	4	18	49	6	8	4	18
16	8	8	4	20	33	8	8	3	19	50	8	6	3	17
17	8	8	4	20	34	8	6	4	18					
														$\bar{x} = 17.84$

ตาราง 11 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน
 ครู
 นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	6	8	3	17	18	8	6	3	17	35	8	6	3	17
2	6	6	4	16	19	6	6	3	15	36	6	6	3	15
3	8	6	3	17	20	6	6	3	15	37	6	6	3	15
4	8	6	3	17	21	6	8	4	18	38	6	8	3	17
5	6	6	4	16	22	8	8	4	20	39	6	6	3	15
6	6	8	3	17	23	8	6	3	17	40	6	6	3	15
7	6	6	3	15	24	8	6	3	17	41	8	6	4	18
8	8	8	4	20	25	8	6	3	17	42	6	8	3	17
9	6	6	3	15	26	8	6	3	17	43	8	6	4	18
10	6	6	3	15	27	6	6	3	15	44	8	6	3	17
11	8	6	3	17	28	8	6	3	17	45	8	6	3	17
12	6	8	3	17	29	8	6	3	17	46	8	8	3	19
13	6	6	3	15	30	8	6	3	17	47	8	8	3	19
14	6	8	3	17	31	6	6	3	15	48	8	8	4	20
15	6	6	3	15	32	6	8	3	17	49	6	8	3	17
16	6	8	3	17	33	6	6	3	15	50	8	8	3	19
17	6	8	3	17	34	6	8	3	17					
														$\bar{x} = 16.9$

ตาราง 12 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน
 ครู
 นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	8	8	2	18	18	8	6	4	18	35	8	6	4	18
2	8	4	4	16	19	8	4	4	16	36	8	4	3	15
3	8	4	4	16	20	8	6	4	18	37	8	8	4	20
4	8	4	4	16	21	8	6	4	18	38	8	6	3	17
5	8	4	4	16	22	8	8	4	20	39	8	8	4	20
6	8	8	2	18	23	4	8	3	15	40	8	4	3	15
7	8	6	3	17	24	4	6	3	13	41	8	8	4	20
8	8	6	4	18	25	8	6	4	18	42	8	6	3	17
9	8	6	3	17	26	8	6	4	18	43	8	8	4	20
10	8	4	4	16	27	8	6	3	17	44	8	6	3	17
11	8	6	4	18	28	4	6	3	13	45	8	6	3	17
12	8	6	3	17	29	6	6	3	15	46	8	8	4	20
13	8	6	3	17	30	8	6	4	18	47	8	8	4	20
14	8	4	3	15	31	8	6	3	17	48	8	8	4	20
15	8	6	4	18	32	8	6	3	17	49	8	6	3	17
16	8	6	4	18	33	8	6	3	17	50	8	6	4	18
17	8	6	4	18	34	8	6	3	17					

$\bar{x} = 17.12$

ตาราง 13 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน
 ครู
 นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงจริงจัง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงจริงจัง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงจริงจัง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	8	6	2	16	18	6	8	3	17	35	8	6	3	17
2	8	6	3	17	19	8	8	3	19	36	6	6	3	15
3	6	8	4	18	20	8	6	3	17	37	8	6	3	17
4	6	8	4	18	21	8	8	4	20	38	6	8	4	18
5	8	6	3	17	22	8	8	3	19	39	8	6	3	17
6	8	6	2	16	23	8	8	3	19	40	8	6	2	16
7	8	6	3	17	24	8	8	3	19	41	8	8	3	19
8	8	8	4	20	25	8	6	3	17	42	6	8	4	18
9	8	6	3	17	26	8	6	3	17	43	8	8	3	19
10	8	8	3	19	27	8	6	3	17	44	8	8	3	19
11	6	8	3	17	28	8	8	3	19	45	8	8	3	19
12	6	8	3	17	29	8	8	3	19	46	8	8	3	19
13	8	8	2	18	30	8	6	3	17	47	8	8	3	19
14	6	8	3	17	31	8	6	3	17	48	8	8	3	19
15	8	6	3	17	32	8	8	3	19	49	8	8	3	19
16	8	8	3	19	33	8	8	2	18	50	8	8	3	19
17	8	8	3	19	34	8	8	3	19					

$\bar{x} = 17.94$

ตาราง 14 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน

 ครู นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	8	8	2	18	18	8	8	3	19	35	8	8	3	19
2	8	4	3	15	19	8	6	3	17	36	8	6	2	16
3	6	6	3	15	20	8	8	3	19	37	8	8	2	18
4	6	6	3	15	21	8	6	3	17	38	8	6	3	17
5	8	4	3	15	22	8	8	4	20	39	8	8	4	20
6	6	6	3	15	23	6	8	2	16	40	8	6	2	16
7	8	6	2	16	24	8	6	3	17	41	8	8	3	19
8	8	6	3	17	25	8	8	2	18	42	8	6	3	17
9	8	6	2	16	26	8	8	2	18	43	8	8	3	19
10	8	6	3	17	27	8	8	2	18	44	8	6	2	16
11	8	8	3	19	28	8	6	3	17	45	8	6	2	16
12	8	6	3	17	29	8	8	2	18	46	8	8	3	19
13	8	6	2	16	30	8	8	3	19	47	8	8	3	19
14	8	6	3	17	31	8	8	2	18	48	8	8	4	20
15	8	8	3	19	32	8	6	3	17	49	6	6	3	15
16	8	8	4	20	33	8	4	3	15	50	8	8	3	19
17	8	8	4	20	34	8	6	3	17					
														$\bar{x} = 17.44$

ตาราง 15 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน
 ครู
 นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	รวม		แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	รวม		แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	รวม
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	8	8	2	18	18	8	8	2	18	35	8	8	3	19
2	6	6	2	14	19	6	6	2	14	36	6	6	2	14
3	8	6	3	17	20	8	6	3	17	37	8	8	4	20
4	8	6	3	17	21	8	8	4	20	38	8	6	2	16
5	6	6	2	14	22	8	8	3	19	39	8	8	4	20
6	8	8	2	18	23	8	8	2	18	40	6	6	2	14
7	8	8	4	20	24	8	8	3	19	41	8	8	4	20
8	8	8	4	20	25	8	8	3	19	42	8	6	2	16
9	8	8	4	20	26	8	8	3	19	43	8	8	4	20
10	6	6	2	14	27	8	6	3	17	44	6	8	2	16
11	8	8	2	18	28	8	8	3	19	45	6	8	2	16
12	8	8	2	18	29	8	8	2	18	46	8	8	4	20
13	8	8	2	18	30	8	8	3	19	47	8	8	4	20
14	8	8	2	18	31	8	6	3	17	48	8	8	3	19
15	8	6	3	17	32	8	8	2	18	49	6	8	3	17
16	8	8	3	19	33	8	8	2	18	50	8	8	4	20
17	8	8	3	19	34	8	8	2	18					
														$\bar{x} = 17.86$

ตาราง 16 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 9 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน

 ครู นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	รวม		แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	รวม		แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	รวม
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	6	8	3	17	18	8	6	3	17	35	8	8	3	19
2	8	8	3	19	19	8	6	3	17	36	8	8	2	18
3	8	8	2	18	20	8	6	3	17	37	6	8	3	17
4	8	8	2	18	21	8	8	4	20	38	8	6	2	16
5	8	8	3	19	22	8	8	3	19	39	6	8	3	17
6	6	8	3	17	23	8	8	3	19	40	6	8	3	17
7	8	8	3	19	24	6	8	3	17	41	8	8	4	20
8	8	8	4	20	25	8	8	3	19	42	8	6	2	16
9	8	8	3	19	26	8	8	3	19	43	8	8	4	20
10	8	6	3	17	27	8	8	3	19	44	6	8	3	17
11	8	8	2	18	28	6	8	3	17	45	6	8	3	17
12	8	8	2	18	29	8	8	3	19	46	8	8	4	20
13	6	8	3	17	30	8	8	3	19	47	8	8	4	20
14	8	8	2	18	31	8	8	3	19	48	8	8	3	19
15	8	8	3	19	32	6	8	3	17	49	8	8	3	19
16	8	8	3	19	33	6	8	3	17	50	8	8	4	20
17	8	8	2	18	34	6	8	3	17					
														$\bar{x} = 18.2$

ตาราง 17 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
แผนที่ 10 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้ประเมิน
 ครู
 นักเรียน

เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ				เลขที่	ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ			
	แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม			แสดงบทบาทและใช้น้ำเสียงสมจริง	พูดคล่องแคล่ว	รวม	
	8	8	4	20		8	8	4	20		8	8	4	20
1	8	8	3	19	18	8	8	3	19	35	8	8	4	20
2	8	8	3	19	19	8	8	3	19	36	8	8	2	18
3	8	8	3	19	20	8	8	3	19	37	8	8	4	20
4	8	8	3	19	21	8	8	4	20	38	8	8	3	19
5	8	8	3	19	22	8	8	3	19	39	8	8	4	20
6	8	8	3	19	23	8	8	2	18	40	8	8	2	18
7	8	8	3	19	24	8	8	4	20	41	8	8	4	20
8	8	8	4	20	25	8	8	3	19	42	8	8	3	19
9	8	8	3	19	26	8	8	3	19	43	8	8	4	20
10	8	8	3	19	27	8	8	2	18	44	8	8	3	19
11	8	8	2	18	28	8	8	2	18	45	8	8	3	19
12	8	8	3	19	29	8	8	2	18	46	8	8	4	20
13	8	8	3	19	30	8	8	4	20	47	8	8	4	20
14	8	8	3	19	31	8	8	2	18	48	8	8	3	19
15	8	8	3	19	32	8	8	4	20	49	8	8	3	19
16	8	8	3	19	33	8	8	3	19	50	8	8	3	19
17	8	8	3	19	34	8	8	2	18					

$\bar{x} = 19.06$

เกณฑ์การประเมิน

16-20 คะแนน	ดีมาก
13-15 คะแนน	ดี
10-12 คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ควรปรับปรุง

ตาราง 18 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
รายบุคคล

คนที่	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	\bar{X}
1	15	17	16	17	18	16	18	18	17	19	17.1
2	15	17	17	16	16	17	15	14	19	19	16.5
3	15	15	16	17	16	18	15	17	18	19	16.6
4	15	15	16	17	16	18	15	17	18	19	16.6
5	15	17	16	16	16	17	15	14	19	19	16.4
6	17	17	16	17	18	16	15	18	17	19	17
7	15	15	19	15	17	17	16	20	19	19	17.2
8	19	20	17	20	18	20	17	20	20	20	19.1
9	15	15	19	15	17	17	16	20	19	19	17.2
10	15	15	18	15	16	19	17	14	17	19	16.5
11	17	17	19	17	18	17	19	18	18	18	17.8
12	15	15	17	17	17	17	17	18	18	19	17
13	15	15	20	15	17	18	16	18	17	19	17
14	15	15	17	17	15	17	17	18	18	19	16.8
15	15	17	17	15	18	17	19	17	19	19	17.3
16	15	17	20	17	18	19	20	19	19	19	18.3
17	15	17	20	17	18	19	20	19	18	19	18.2
18	17	17	19	17	18	17	19	18	17	19	17.8
19	15	15	15	15	16	19	17	14	17	19	16.2
20	15	17	17	15	18	17	19	17	17	19	17.1
21	19	20	20	18	18	20	17	20	20	20	19.2
22	20	19	20	20	20	19	20	19	19	19	19.5
23	15	15	18	17	15	19	16	18	19	18	17
24	15	17	20	17	13	19	17	19	17	20	17.4
25	15	19	19	17	18	17	18	19	19	19	18
26	15	19	19	17	18	17	18	19	19	19	18
27	15	17	18	15	17	17	18	17	19	18	17.1
28	15	17	16	17	13	19	17	19	17	18	16.8
29	15	15	18	17	15	19	18	18	19	18	17.2

ตาราง 18 (ต่อ)

คนที่	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	\bar{X}
30	15	19	18	17	18	17	19	19	19	20	18.1
31	15	17	18	15	17	17	18	17	19	18	17.1
32	15	17	18	17	17	19	17	18	17	20	17.5
33	15	15	19	15	17	18	15	18	17	19	16.8
34	15	17	18	17	17	19	17	18	17	18	17.3
35	15	19	18	17	18	17	19	19	19	20	18.1
36	15	15	16	15	15	15	16	14	18	18	15.7
37	15	19	15	15	20	17	18	20	17	20	17.6
38	15	15	19	17	17	18	17	16	16	19	16.9
39	15	19	20	15	20	17	20	20	17	20	18.3
40	15	15	16	15	15	16	16	14	17	18	15.7
41	19	17	18	18	20	19	19	20	20	20	19
42	15	15	19	17	17	18	17	16	16	19	16.9
43	19	17	18	18	20	19	19	20	20	20	19
44	18	18	16	17	17	19	16	16	17	19	17.3
45	18	17	16	17	17	19	16	16	17	19	17.2
46	15	17	18	19	20	19	19	20	20	20	18.7
47	15	17	18	19	20	19	19	20	20	20	18.7
48	15	19	20	20	20	19	20	19	19	19	19
49	20	17	18	17	17	19	15	17	19	19	17.8
50	15	17	17	19	18	19	19	20	20	19	18.3

ภาคผนวก จ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. ผศ.ดร.ดุษฎี รุ่งรัตนกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. นายอดิเรก ทองศรี	ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ นครสวรรค์
3. Mr.John Praiswater	ครูชาวต่างชาติ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม เพชรบูรณ์

